

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 87

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió extraordinària celebrada dia 18 de juliol de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 8535/17, presentat pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, mitjançant el qual sol·licita dictamen al Consell Consultiu de les Illes Balears sobre el dictamen de la Comissió de Turisme del Projecte de llei RGE núm. 5311/17, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a comercialització d'estades turístiques a habitatges..... [4802](#)

II. Debat i votació, si n'és el cas, del dictamen de la Comissió de Turisme del Projecte de llei RGE núm. 5311/17, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a comercialització d'estades turístiques a habitatges. .... [4811](#)

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta sessió plenària.

I. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 8535/17, presentat pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, mitjançant el qual sol·licita dictamen al Consell Consultiu de les Illes Balears sobre el dictamen de la Comissió de Turisme del Projecte de llei RGE núm. 5311/17, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a comercialització d'estades turístiques a habitatges.

Per tant, el primer punt de l'ordre del dia correspon al debat i votació de l'escrit RGE núm. 8535/17, presentat pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, mitjançant el qual sol·licita el dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears sobre el dictamen de la Comissió de Turisme del Projecte de llei RGE núm. 5311/17, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a comercialització d'estades turístiques a habitatges.

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS per defensar la sol·licitud esmentada té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors. Si en una cosa hi ha un cert consens en relació amb aquest projecte de llei de regulació de les estades turístiques a habitatges és la seva complexitat, la seva complexitat jurídica i la seva complexitat tècnica. I aquesta complexitat és un dels factors que convida, precisament, que hi hagi un dictamen del Consell Consultiu, ja que si una cosa és complexa i jurídicament difícil d'encaixar, i amb moltes arestes i amb molts d'aspectes a valorar, té sentit que el màxim òrgan d'assessorament de la comunitat autònoma de les Illes Balears emeti un dictamen per veure si s'ha resolt adequadament, constitucionalment, legalment, jurídicament, aquesta complexitat.

A més a més, hem de tenir en compte que el projecte de llei plantejat pel Govern de les Illes Balears té dos efectes en definitiva, té dos efectes de la seva publicació. Un primer efecte és una moratòria de noves altes turístiques, una moratòria, així ho va reconèixer el portaveu del grup a què pertany el conseller de Turisme en comissió. I un segon efecte, l'increment de la sanció de la prohibició. Això són els dos efectes reals de la llei, ja que tota la resta d'efectes que pot tenir aquesta llei, en tot cas, queden remesos a una futura zonificació per part dels consells, o a una futura reglamentació per part de l'administració pública corresponent.

Per tant, no es produirà cap endarreriment important en relació amb aquesta qüestió, ja que el mateix projecte de llei no té uns efectes pràctics de resoldre i d'afrontar el debat que plantejam. I vull dir que els grups que conformen avui en dia la majoria, criticaven precisament aquest aspecte de la Llei del turisme del 2012, deien: aquesta llei l'únic que fa és prohibir els habitatges plurifamiliars, i prohibir no és la solució, perquè prohibir és negar la realitat. I vostès fan una llei que l'únic

efecte *a priori*, l'únic efecte en un primer termini és incrementar la prohibició, és a dir, sancionar més. Això és tot l'efecte que té, a part de la moratòria. Per tant, des d'aquesta vista s'igualen absolutament les posicions del Partit Popular amb les posicions dels grups que donen suport al Govern.

Nosaltres entenem que hi ha dubtes molt clars i molt sòlids jurídicament en relació amb la regulació que es planteja de les estades turístiques. I enumeraré els dubtes principals que voldríem que fossin dictaminats pel Consell Consultiu de les Illes Balears.

El primer dubte, la definició sobre què és una estada turística i què és un canal de comercialització turística. Tots vostès saben que la Llei d'arrendaments urbans del 2013 preveu que es pugui fer un arrendament de temporada, lògicament lligat a un dret constitucional, com és el dret de propietat, i que es pugui fer, que sigui una cosa diferent un lloguer turístic subjecte a control per part de la normativa sectorial, és a dir, per part de la normativa turística autonòmica. Què és el que diferencia aquest arrendament de temporada d'aquest lloguer turístic? El canal de comercialització turística, entre d'altres coses, segons la Llei d'arrendaments estatal.

Idò bé, la regulació del projecte de llei, amb una esmena que s'ha introduït en ponència, en relació amb la definició de canal de comercialització turística, el que fa, en definitiva, és buidar absolutament l'arrendament de temporada, perquè realment no hi ha espai perquè un propietari pugui fer arrendament de temporada, ja que, d'acord amb la definició que introdueix aquest projecte de llei, qualsevol lloguer, per dies o per setmanes, és lloguer turístic subjecte a la normativa sectorial turística. I per tant, no hi ha espai, s'ha buidat l'espai d'aquest arrendament de temporada del propietari. Per tant, això pot xocar contra el dret de propietat i pot xocar contra la normativa de la Llei d'arrendaments urbans de l'Estat. Per tant, aquí hi ha un primer dubte jurídic a resoldre.

Segon dubte, el plantejament de la zonificació. La normativa estatal preveu, d'acord amb l'autonomia local proclamada constitucionalment, que són els ajuntaments els que tenen la competència en planificació urbanística. I dins la planificació urbanística està clar que una de les estrelles de la planificació és la zonificació del sòl. Vostès arrabassen, amb aquest projecte de llei, als ajuntaments de la seva competència, els ajuntaments deixen de ser determinants, deixen de tenir un paper clau a l'hora de zonificar. Els ajuntaments només seran consultats, però la seva opinió ni és vinculant, per tant, no val per a res, els consells insulars faran el que voldran, independentment del que opinin els ajuntaments. Això, en definitiva, és deixar sense competència els ajuntaments. Ja els vaig dir en comissió que és molt trist que uns partits, que després s'omplen la boca de municipalisme, el que facin és fer una llei en contra dels municipis.

Tercer dubte jurídic, el règim de propietat horitzontal. Certament les Illes Balears tenim competència en dret civil propi i el nostre partit voldria que aquesta fos una competència expansiva, que quedi clar. Ara bé, és aquesta la situació jurídica que tenim en aquests moments? És aquesta la situació que reconeixen les sentències del Tribunal Constitucional? Això és el que ens de demanar; vostès, de fet, quan nosaltres

hem fet determinats plantejaments ens han fet aquestes reflexions. Per tant, ara que vostès van a aprovar un projecte de llei, nosaltres ens demanam: això és coherent i s'adiu amb la Llei de propietat horitzontal de l'Estat? No, no, perquè estableix una majoria diferent de la normativa estatal, i no, perquè estableix un règim jurídic diferent de l'Estat, perquè l'Estat allò que es pot fer a una comunitat de veïns, allò que està permès o que no està prohibit no necessita cap permís de la junta de propietaris. Per tant, quan es necessita un permís per fer allò que està permès, perquè no està prohibit en els estatuts o en el títol constitutiu es canvia el règim jurídic. Per tant, aquí hi ha un dubte molt raonable que el Consell Consultiu hauria de clarificar.

Quart punt, una presumpció, és cert que aquesta presumpció ja ve a la normativa anterior, això els ho reconec, però aquí existeix una presumpció que, en principi, es fa lloguer turístic, per definició es fa lloguer turístic; és clar, això és una presumpció lligada a un règim sancionador. Fer lloguer turístic sense autorització té una sanció, per tant es carrega la presumpció d'innocència proclamada a l'article 24 de la Constitució, la qual cosa genera, lògicament, molts dubtes, perquè qualsevol règim sancionador sempre, sempre, l'administració té la necessitat, abans d'obrir l'expedient sancionador, de fer una prova, provar els fets infractors, encara que sigui una prova, com diuen els juristes, *iuris tantum*, és a dir que excepte prova en contrari, però, en principi hi ha d'haver una tasca probatòria prèvia a l'inici de qualsevol actuació sancionadora.

Cinquè element que genera dubtes i que pensam que necessita l'opinió del Consell Consultiu: l'establiment d'un caramull de requisits a l'article 50. De fet, el Ministeri d'Economia i Competitivitat ha fet un advertiment a la comunitat autònoma que això pot anar contra la llibertat d'empresa, article 38 de la Constitució, i pot anar contra les directives de serveis i directives europees. Vostès aquest advertiment ni l'han analitzat, jo crec que val la pena assegurar i reflexionar profundament sobre si això és així com diu l'Estat. Què s'arriba a la conclusió que no és així, perquè tenim un dictamen del Consell Consultiu que, amb una base jurídica sòlida, diu que no és així? Benvinguts, no passa res, però ho hem de saber. En aquest moment ho ignoram absolutament, no hi ha cap dictamen jurídic respecte d'això.

I un sisè punt que a nosaltres ens genera molts dubtes, els nous requisits per a habitatges ja donats d'alta. A nosaltres se'ns va dir que fèiem demagògia quan va sortir el primer esborrany del projecte de llei, perquè això no havia d'afectar els habitatges donats d'alta, els habitatges que tenien autorització. Aquesta postura es va anar matisant i fins i tot el conseller, en comissió, va haver de reconèixer que sí que teníem raó, que, efectivament, afecta els habitatges donats d'alta i els habitatges amb autorització. I nosaltres vàrem explicar en comissió que ens sembla bé que determinades coses que no tenen a veure amb l'habitatge, sinó, diguem-ho així, amb la seguretat i amb l'exercici de l'activitat, com és recollir les dades identificatives dels clients que s'allotgen en aquest tipus d'oferta, s'apliquin a aquests habitatges ja autoritzats, ja donats d'alta. Però hi ha altres requisits que, en definitiva, el que fan és revocar una autorització administrativa, i aquesta revocació d'una autorització administrativa acabarà,

necessàriament, amb unes indemnitzacions, amb unes reclamacions patrimonials, cosa que ni s'ha valorat, no s'ha valorat per ningú, i nosaltres entenem que, com a mínim, el Consell Consultiu n'hauria de valorar la incidència i la viabilitat d'aquestes determinacions, de deixar fora, de revocar moltíssimes autoritzacions de molts habitatges que fa molts anys que tenen les autoritzacions i estan donats d'alta per exercir, legalment, sense cap emperò, la seva activitat com a estada turística d'habitatges.

Per aquestes raons demanam que es voti a favor de demanar el dictamen al Consell Consultiu. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Intervenció dels grups parlamentaris que hi estiguin a favor? Doncs, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Sr. President, intervindrè des d'aquí perquè seré molt breu. Subscriuim totes i cadascuna de les paraules que ha dit el Sr. Melià.

La llei que avui es du a aprovació ens suscita exactament els mateixos dubtes de legalitat que ha plantejat el Sr. Melià, ens adherim a aquesta petició i, per tant, li donarem suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Perelló. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Ciudadanos apoyará la propuesta de solicitar un dictamen al Consell Consultiu sobre el Proyecto de ley de modificación de la Ley de 2012, de turismo, relativa a la comercialización de estancias turísticas en vivienda. De hecho, no se entiende como este gobierno no se ha planteado la petición de este informe, cuando llevamos meses que, desde diferentes sectores y a través de sus departamentos jurídicos, están alertando de la posible colisión de determinados artículos con la legislación estatal y europea. Incluso a finales de mayo el Govern también recibió una carta del Ministerio de Economía y Competitividad, alertando y cuestionando ciertos artículos que, en principio, no estarían ajustados a derecho, siendo incompatibles con las leyes en vigor. Una carta, por cierto, que el Sr. Barceló no dijo ni mu, seguramente para tapar y silenciar otra advertencia, en este caso ya de instancias superiores, al dislate de ley que se estaba elaborando.

De hecho, Ciudadanos se enteró, o intuyó, mejor dicho, de la existencia de esta carta por la intervención del propio Barceló en el debate a la totalidad del proyecto que defendía Ciudadanos, cuando el vicepresidente hizo referencia a este

escrito en una de las réplicas que nos hizo; en ese momento nos dijo que esperaba que el Gobierno no interpusiera un recurso a la ley. Y yo le comento al Sr. Barceló que es un riesgo vivir de la esperanza cuando las cosas no están bien hechas. Lo que tiene que hacer el Sr. Barceló, como gobierno, es asegurarse de que la ley se ajusta al marco legal.

Y, sinceramente, con todas las alegaciones y críticas que tiene la ley, donde la mayoría se centran prácticamente en los mismos artículos, no se entiende como un gobierno no tome la decisión de pedir un dictamen al Consell Consultiu antes de llevar al pleno la norma. Y no se entiende, primero, por responsabilidad con los ciudadanos; segundo, para asegurarse de dotar a la ley de la mayor legitimidad jurídica posible, y tercero, para no hacernos perder el tiempo a todos los grupos políticos, al menos a los de la oposición, debatiendo una ley que se presume que nada más aprobarse va a ser recurrida, con el riesgo de quedar en papel mojado.

Una pena, por la importancia y la necesidad de regular el alquiler turístico en viviendas, una necesidad que llevan reclamando desde hace años todos los propietarios que quieren, de una vez, realizar su actividad amparados por la ley.

Y centrándonos ya en el contenido del proyecto de ley, y para motivar ese dictamen al Consell Consultiu, comentaré muy brevemente algunos aspectos dudosos.

En Ciudadanos, desde el primer momento, hemos considerado que las innumerables restricciones que se incluyen en el proyecto para poder realizar la actividad, donde, además, en la mayoría de los casos son restricciones arbitrarias, vulneran la libertad de empresa y la libre competencia recogidas tanto en la directiva europea como en la normativa estatal, por ejemplo la Ley de garantía de unidad de mercado.

Destacaré el artículo 75, que posibilita la prohibición de zonas para realizar la actividad. Nosotros, desde un principio, consideramos que esta prohibición va en contra de la libre competencia y de la libertad de empresa. De hecho, el Tribunal Superior de Justicia de Canarias ha dictado sentencia en contra de esta prohibición. Y aunque ya lo exponemos en la defensa de nuestras enmiendas, comentar que Ciudadanos ha enmendado el artículo introduciendo el concepto de zonas preferentes, de esta manera se dan instrumentos a los municipios para organizar la actividad dentro de sus competencias, pero sin colisionar con otras normativas, que estas zonas preferentes sean un mérito más para la adquisición de plazas.

Tampoco nos parece ajustado a derecho el artículo 50.3, consecuencia del anterior, es más, este artículo nos parece, sinceramente, un despropósito. Según el articulado, un ciudadano que se da de alta en la actividad, que la está ejerciendo legalmente, que ha invertido en el inmueble para cumplir con los innumerables y arbitrarios requisitos de la ley, que ha adquirido sus plazas, que quizás haya pedido un préstamo al banco para todo ello, resulta que, en aplicación de la norma, en el artículo 50.3, a los cinco años del inicio de la actividad la administración le dará de baja automáticamente, si resulta que el consell insular ha decidido transformar la zona en no apta. Creemos que este artículo crea inseguridad e

indefensión y un perjuicio que genera al ciudadano altísimo, ya que genera una gran inseguridad de cara a la actividad.

En cuanto al alquiler por habitaciones, era una petición de Ciudadanos, y el proyecto de ley, al final, no lo prohíbe, recordemos que esta prohibición del alquiler de habitaciones también fue recurrida por el Tribunal Superior de Justicia de Canarias que dio la razón al recurso. No se prohíbe, pero, sin embargo, se restringe a 60 días la actividad en todo el año. Nosotros creemos que una familia que tiene la oportunidad de alquilar turísticamente una habitación muchas veces, más de 60 días, no sabemos por qué se impide, creemos que esto también va en contra de la libertad de empresa y de la competitividad.

Y no quiero extenderme más, pero destacaré, como punto a analizar por el Consultiu, la definición que realiza el proyecto de ley del alquiler turístico en vivienda, en el artículo 50.13 lo define como un alquiler de menos de 30 días, cuando todos sabemos que este tipo de alquiler de corta estancia está definido en la LAU como alquiler de temporada. Este artículo pretende dejar sin efecto la LAU, cosa que, jurídicamente, no es viable.

Consecuentemente, también colisiona con la LAU la definición de “canal de oferta turística”, que lo define como cualquier sistema que comercialice alquileres de corta estancia. Esta confusión en la definición de los conceptos solo crea inseguridad jurídica para el ciudadano e indefensión, cosa que va en contra del artículo 24 de la Constitución.

Y ya por último, desde Ciudadanos consideramos que se tendrían que analizar también las advertencias realizadas por el Colegio de Administradores de Fincas de las Islas Baleares acerca de la colisión del articulado del proyecto con la Ley de propiedad horizontal; según dicha ley, y según continuada jurisprudencia, la prohibición de una actividad en plurifamiliares solo puede darse si esta prohibición consta en los estatutos o en el título constitutivo, de no existir esa prohibición expresa la actividad se puede realizar, sin necesidad de tener el consentimiento de los vecinos.

En fin, de aprobarse esta ley, la litigiosidad que conllevaría este artículo va a ser elevada.

Señores del Govern, son muchos los puntos sobre los que sobrevuela la duda de la legitimidad jurídica de la norma del anteproyecto de ley, y no pasa nada por preguntarse si quizás se están ustedes equivocando o no, al menos jurídicamente; un dictamen del Consell Consultiu da garantías a la norma y, sin duda, los ciudadanos saldrán ganando, estamos hablando sencillamente de hacer las cosas bien.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Intervenció dels grups parlamentaris que hi estiguin en contra? Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, president, bon dia presidenta, consellers i conselleres, diputats i diputades de la cambra, públic que avui ens visita i treballadors de la cambra.

Pensàvem que avui tendríem l'última etapa del debat i votació del dictamen de la Comissió de Turisme del Projecte de llei de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a la comercialització d'estades turístiques en habitatges, però no és així. El Pi ens ha aturat en una penúltima parada.

Sr. Melià, no invertiré molt de temps en aquesta intervenció, hem parlat moltíssimes hores sobre la llei que avui volem debatre i vostè i el seu partit vol posar un entrebanc més en aquesta tramitació que sembla que no arriba. Des de Podem diem que ja fem tard amb aquesta llei i no podem endarrerir-la més. Hem treballat fins a l'últim moment per incorporar aquelles qüestions que venim defensant, sabem que no s'incorporaran algunes d'aquestes, però no podem esperar més. És molt trist veure com el poder legislatiu fa la seva feina i altres es dediquen a portar als tribunals aquestes lleis, ha passat en moltes comunitats autònomes que han volgut regular-ho, i em sembla que aquí ho patirem per tombar-la.

És obvi que per a vostès el benefici d'alguns particulars està per sobre dels drets de la majoria social, des de Podem tenim clar que això no ha de ser així i votarà, per tant, en contra de la seva proposta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com deia el Sr. Aguilera, el Sr. Melià, que era qui més reclamava aquesta regulació del lloguer turístic, que interpel·lava el Govern sobre aquesta qüestió, ara és qui introdueix més impediments amb aquesta sol·licitud, com també ja varen fer demanant la retirada quan es va presentar i mocions a diversos ajuntaments, esmenes a la totalitat.

(Remor de veus)

Bé, nosaltres entenem, nosaltres entenem que és urgent l'aprovació d'aquest projecte de llei, que les mesures que s'hi proposen per fer front a l'oferta il·legal, que han desbordat la llei actual, són necessàries i urgents, i per altres motius que tampoc ara no citaré per no avançar-me al debat del projecte de llei que tendrem després, si no prospera aquesta sol·licitud. Però és que em centraré en els motius que exposa El Pi a la seva sol·licitud i que ha exposat el Sr. Melià.

Quant al primer punt, sobre la definició del "canal d'oferta turística", entenem que la llei fa servir la seva competència exclusiva d'aquesta comunitat, competència exclusiva en turisme que reconeix el nostre Estatut. A la Llei d'arrendaments urbans es diu que serà turístic la cessió temporal d'un habitatge comercialitzat per canal d'oferta turística; no diu, per exemple, que s'hagin d'oferir serveis turístics, ni diu què és un canal. Evidentment, qui ha de definir què és un canal d'oferta turística i què és comercialització turística és qui té competències exclusives en turisme, que és la nostra comunitat autònoma. I qui ha de definir en què consisteix aquesta cessió temporal és aquesta comunitat autònoma amb les seves competències exclusives en turisme, cessió temporal que nosaltres quantifiquem en un mes. Per tant, nosaltres entenem que en aquest aspecte exercim la nostra competència exclusiva en turisme.

Respecte del segon punt, zonificació dels consells i ajuntaments, no compartim que la llei no respecti la competència municipal. He de dir també que em ve un poc de nou, per part de vostè, l'altre dia, revisant temes de normes subsidiàries, em va venir al cap el tema del pla territorial, pla territorial en què varem tenir qualque cosa a veure, per exemple, el pla territorial demarcava les zones de creixement dels nuclis, es passaven per allà la competència municipal i varen dir als ajuntaments que en lloc d'exercir la seva competència en urbanisme acotada, només podien ubicar el seu creixement a les zones allà on deia el pla territorial. No sé si vostè va trobar que això era un atemptat contra l'autonomia dels ajuntaments dins les seves competències, trob estrany que trobi que això ho és.

Nosaltres respectam les competències dels ajuntaments i respectam les dels consells insulars, que tenen competència en ordenació del territori.

L'activitat que regulam no és una activitat que tenguí un efecte aïllat pel fet que es permeti o no a un lloc determinat, té un efecte global sobre les infraestructures, equipaments i serveis d'àmbit general. Nosaltres plantejam que els ajuntaments facin un informe preceptiu, vinculant en alguns casos i en altres no diem que els consells puguin fer el que vulguin, diem que els consells es poden separar d'aquests criteris per causes justificades que tinguin a veure amb les seves competències.

Respecte del tercer punt, el requisit de la junta de propietaris, entenem que el Govern no ha tirat del seu cap i ha justificat la inclusió d'aquest punt amb un dictamen, que també tenen tots, amb un dictamen jurídic per part d'una catedràtica en Dret Civil de la Universitat de les Illes Balears. Per tant, nosaltres entenem que en aquest punt el Govern s'ha preocupat de garantir la seva legalitat.

Quant al quart punt, el tema de la presumpció, com sap, i vostè ho ha recordat, li vaig dir crec que dues vegades en ponència, de vegades em repetesc, aquesta presumpció no és nova i era ja a l'article 50, que, per cert, també és al Reglament de Formentera, i un precepte que, per cert, no va ser impugnat per l'Estat, que sí que va advertir en aquells moments d'alguns altres preceptes que podien ser inconstitucionals de la Llei del 2012 i, en canvi, aquest no. Per tant, no és una introducció nova

i fins ara no ha suposat que l'Estat en cap moment hagi alertat de la seva inconstitucionalitat.

Respecte del punt cinquè, aquest li he de reconèixer que m'ha sorprès més perquè vostès demanen fins i tot que es revisin coses que han proposat vostès. Ja ens hagués pogut avisar que l'any passat, quan va presentar la seva proposició no de llei, que proposava introduir el tema dels cinc anys d'antiguitat, això podia anar contra la Constitució. Aquesta hem de reconèixer que sorprèn que ens digui que pot ser inconstitucional una proposta seva i que pot anar contra la directiva de serveis. Fins tot el tema dels comptadors d'aigua que al final acceptarem una transacció a una proposta seva a l'esmena que poguessin ser mesuradors.

Nosaltres defensam, i així ho defensen també els serveis jurídics de la conselleria, que les mesures que s'han introduït responen a allò que demana la directiva de serveis i que permet la regulació per temes territorials, urbanístics i mediambientals, i aquestes són les limitacions que es posen. També vull recordar que també els motius de política social estan inclosos en la directiva de serveis. Nosaltres defensam que aquestes mesures s'emmarquen dins aquests marges que ens deixa la directiva de serveis dins l'àmbit urbanístic territorial i de política social.

Respecte del punt sisè, creiem que totes les condicions que es posen són perfectament assumibles, bàsicament l'article 50 determina quines són aplicables en general i quines només per a la presentació de noves declaracions. Les aplicables en general fan referència només a qüestions no de requisit de l'habitatge en qüestió, sinó només sobre l'operativa, i en el cas, per exemple, del certificat energètic, que sí que és aplicable als habitatges existents, s'estableix un règim transitori. En qualsevol cas, per deixar més clar això s'introduïren algunes esmenes.

Per aquests motius i perquè entenem que és urgent, com he dit en el principi, l'aprovació del projecte de llei, rebutjarem la seva sol·licitud.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo els he de dir que estic molt sorprès, molt sorprès perquè en dos anys que portem de legislatura no els he sentit més que donar presses, presses, presses al Govern, "Sr. Vicepresident, quan tindrà feta la normativa?" Des de les files del PP: "Sr. Vicepresident, un altre estiu i no tndrem la normativa?", no em dirà que no, amb aquest tema i amb altres de turisme, pitjant, pitjant, pitjant perquè s'anàs amb presses. I després el Sr. Font diu que la llei és un bunyol. És que, és clar, vull dir, presses, presses, presses...

(Remor de veus)

... bé, i ara quan finalment s'arriba al final del carreró, i ho dic com a víctima, com a víctima d'aquestes presses, també ho dic, hem transaccionat moltíssimes esmenes, els hem acceptat moltes esmenes, ara ens surten amb aquesta sol·licitud d'aquest dictamen. Aleshores, escoltin, aclareixin-se, aclareixin-se: o hi ha presses o anem a poc a poc i bona lletra, eh?, però les dues coses alhora no pot ser, no pot ser.

El Sr. Conseller els contestava: aquest és un tema molt complex. "Ara no ens vengui amb excuses, vinga, de pressa, de pressa". I ara? Escolti, el Consell Consultiu, necessitem opinions, necessitem anar sobre segur. Molt bé, perfecte. Aquesta és la meva sorpresa inicial.

Anant als temes que ens ha plantejat de forma molt rigorosa i solvent, com ens té acostumats, el Sr. Melià.

Vostè ha parlat d'un primer tema que deia: bé, escolti, aquesta llei només té un efecte, una moratòria i únicament de les sancions, per tant, escolti, si ara endarrerim uns mesos la posada en marxa d'aquesta llei no passa res. I això, Sr. Melià, no és veritat, això no és veritat, perquè la llei preveu un element fonamental, que és la zonificació, que es posarà en marxa a partir del moment en què el termini de vuit mesos, es posarà en marxa un cop la llei estigui aprovada. Per tant, si vostès volen que aquest tema estigui regulat el més prest possible, si vostès volen que tot aquell lloguer de vacances pagui l'impost turístic; o també una reclamació que ens ve sovint de l'oposició, no s'hi val a dir ara que no passa res perquè la llei no entri en vigor. Sí que passa, perquè la llei preveu un termini perquè es faci la zonificació, que és de vuit mesos, si al cap de dotze mesos no s'ha fet es podrà continuar donant autoritzacions. Per tant, si vostès estan tan preocupats perquè aquest tema es posi en marxa, cal aprovar la llei el més prest possible.

Per tant, el primer tema que vostè ha plantejat d'oportunitat política, jo no el compartesc per aquest motiu que li he dit.

I el segon tema, els temes jurídics, evidentment, com és lògic, vostè diu de portar això al Consell Consultiu perquè ens il·lustri jurídicament i, per tant, tampoc no tendria sentit que ara entréssim molt a fons en els temes jurídics, però jo també li he dir que, des del punt de vista del nostre grup, els arguments que vostè ha donat per enviar això al Consell Consultiu per a nosaltres no són tan poderosos com vostè pretén.

Per començar, no estic d'acord que aquesta llei deixi sense contingut el que la Llei d'arrendaments urbans preveu com a lloguer de temporada. Vostè ho ha reduït a dir que el lloguer exclòs és només el que es fa per canals d'intermediació turística i, com jo he dit moltes vegades des d'aquest mateix lloc, això no és així, és a dir, el que diu, i com dic ja ho he dit moltes vegades, l'element clau per ser arrendament exclòs és estar regulat per una normativa sectorial. I això és el que fem, ho fem amb major o menor amplitud, a vostè potser li semblarà que amb massa amplitud, però això no buida per a res de contingut el lloguer de temporada que, com vostè sap, doncs, és un lloguer inferior a un any, que es pot fer per motius diferents als

turístics, i se m'acuden molts lloguers de temporada que no entrarien dintre dels supòsits de fet que regula aquesta llei. Per tant, no deixem sense efecte el lloguer de temporada de la Llei d'arrendaments urbans.

Després, tampoc no estic d'acord que vostè digui que minem o que menystenim les competències municipals, perquè jo entenc que amb aquesta ordenació de l'activitat turística no afectam la qualificació urbanística del sòl, sinó que els consells insulars i la comunitat autònoma, aplicant les seves competències en ordenació turística i en ordenació territorial, simplement ordenen aquesta activitat allà on es pot dur a terme.

Després també parla de l'afectació a la legislació de la propietat horitzontal. Jo entenc que el fet que la comunitat de propietaris hagi d'autoritzar aquesta activitat no afecta per a res la legislació en matèria de propietat horitzontal, si de cas (...) tots aquests requisits, el caramull de requisits que vostè diu, que hi podem estar més o menys d'acord, i en aquest cas és un requisit que crec que té una justificació per raons d'interès general, no només el dret dels veïns a poder fer un ús residencial de casa seva, sinó també altres raons d'interès general. Ara ja pas, diguem, del tema de la propietat horitzontal al tema dels requisits, com és l'estalvi energètic, la protecció del territori, etc.

I acabant amb el tema del caramull de requisits i lligant-ho amb els nous requisits per a habitatges donats d'alta, vostès tot això ho lliguen també, els altres grups de l'oposició ho han fet amb la llibertat d'empresa, jo no em repetiré gaire, per tant seré molt breu ara, perquè ja ho he dit també moltes vegades, però crec que hem de distingir clarament el que empara la Llei d'arrendaments urbans, que és obtenir rendes d'un patrimoni immobiliari, del que és fer una activitat empresarial, i una activitat empresarial evidentment està sotmesa a unes condicions, com totes les activitats empresarials estan sotmeses a condicions, sense anar més enfora els hotels, els restaurants, un caramull de requisits molt més grans que aquests que es posen a aquesta llei. Home!, els hotels estan sotmesos a un caramull de requisits impressionants, molts més alts que la pàgina i mitja que recollirà aquest article 50 de la llei. I això és així i ningú no diu que pel fet que els hotels s'hagin d'ajustar a una normativa o que els restaurants s'hagin d'ajustar a una normativa o qualsevol empresa s'hagi d'ajustar a una normativa estiguem atemptant contra la llibertat d'empresa.

Per tant, com que considerem que tots aquests arguments no justifiquen demanar el parer del Consell Consultiu, i aprofit aquí per dir, com si aquesta llei no hagués passat per la supervisió de juristes ja, que, lògicament hi ha passat; com que, deia, no estam d'acord que aquests elements que vostè ha posat sobre la taula justifiquin remetre això al Consell Consultiu, i com que creiem que realment ja ha arribat el moment, ha arribat el moment, el *tempo* polític que aquesta llei d'una vegada vegi la llum, nosaltres votarem en contra de la seva petició.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. PROPOSTA PER LES ILLES qüestiona la legalitat del Projecte de llei de comercialització d'estades turístiques, vol que l'enviem al Consell Consultiu talment com ha sortit de la Comissió de Turisme, amb les esmenes, algunes a proposta seva, que s'hi han incorporat, tot i que d'aprovar-se la iniciativa que avui debatem també hi hauríem de remetre les rebutjades. És d'esperar que PROPOSTA PER LES ILLES no tenguí cap dubte sobre la pulcritud jurídica de les seves esmenes, ara, si el Consultiu passàs pel mateix sedàs que PROPOSTA PER LES ILLES ha emprat per purgar el projecte de llei les esmenes, tendrien tantes o tan poques possibilitats com aquest de passar la prova del cotó del Consultiu, les mateixes.

Els arguments de PROPOSTA PER LES ILLES són un bumerang polític que carrega de raó el projecte de llei i és que, com ja advertia Marcel Proust, les evidències moltes vegades no són res més que la conseqüència de les pròpies conviccions. M'explicaré. Se sol dir que hi ha persones que quan algú els assenyala la lluna amb la punta d'un dit, en tost de mirar la lluna miren la punta del dit. Idò avui convé mirar la punta del dit, perquè la lluna que ens assenyala el dit de PROPOSTA PER LES ILLES és filibustera, un ardit perquè no vegem el dit.

Les seves evidències aparents no ens han convençut, no són res més que simples conviccions articulades en forma d'esmena. PROPOSTA PER LES ILLES considera que alguns requisits que s'han proposat, com el de 5 anys d'antiguitat, "poden anar en contra de la llibertat d'empresa", article 38 de la Constitució espanyola i de la llibertat de serveis, en el marc de la normativa de la Unió Europea. Podríem discutir sobre aquesta afirmació, sobre la lluna de paper que PROPOSTA PER LES ILLES ens assenyala amb el dit, però mirem el dit. "La segona qüestió és que els habitatges que vulguin fer lloguer de vacances tinguin una antiguitat determinada, nosaltres hem posat com a mínim 5 anys, per què? Per evitar un efecte especulatiu, no voldríem que es produís un bum de construccions amb finalitats de lloguer de vacances. Per tant, nosaltres el que volem és que la realitat s'incorpori, diguem-ho així, a l'ordenament jurídic". Fi de la cita. Açò ho firmava el 2 de maig del 2016 en aquest faristol el Sr. Josep Melià, debatiem la proposició no de llei 4753/15, relativa a la modificació de la Llei 8/2012, per regular el lloguer turístic. Obra de PROPOSTA PER LES ILLES.

El punt segon, punt 2 de la iniciativa, posava com a requisit "que els habitatges tinguin una antiguitat mínima de 5 anys", el Sr. Melià justificava així el per què: "Hi ha molts d'habitatges que es lloguen en aquest moment, diguem-ho així, de manera al·legal, voldria que aquesta habitatges ho poguessin fer amb tota legalitat", aprovat per unanimitat, "amb tota legalitat" afirmava el Sr. Melià, i ara resulta que no és constitucional. El Sr. Font tal vegada d'açò en diria "postureo jurídic".

Però en tot cas no es tracta d'escatir si el projecte de llei s'ajusta o no a l'ordenament legal de rang superior, el Parlament fa lleis i els tribunals competents diuen si estan d'acord o no amb les normes a les quals estam obligats a cenyir-nos, són les regles de joc, Montesquieu. Hi ha projectes de llei que han d'anar de manera preceptiva al Consell Consultiu, com és el cas en aquest moment de la llei d'habitatge, n'hi ha d'altres com el que debatem, on no es consideri *a priori* necessari, són les regles de joc, Montesquieu.

El fet de dubtar de la correcció de la feina legislativa del Govern, així com de la dels diputats és ben legítim i legal, no ho discutim, però no consideram necessari, justificat anar d'entrada al Consultiu. No és qüestió d'establir un combat d'esgrima jurídica sobre els dubtes de PROPOSTA PER LES ILLES, alguns dels quals com hem vist, són, endemés, dubtes sobrevinguts, i d'altres, com veurem, són fins i tot contradictoris. Per tant, debate sobre la legalitat o no dels punts en qüestió seria estèril, sobretot si reparam que PROPOSTA PER LES ILLES ha estat prou agosarat com per considerar que el Govern ens proposa una il·legalitat, que si ho fos, ho seria per haver fat cas a PROPOSTA PER LES ILLES.

A la proposició no de llei que he citat ens proposaven, punt segon, punt cinc: "que els ajuntaments, via procediment de delimitació d'unitats de transformació urbanística, puguin definir (...) territorials, es pugui o no es pugui realitzar aquest lloguer turístic".

En canvi, esmena 6523 de PROPOSTA PER LES ILLES al projecte de llei estableix que "els ajuntaments han de declarar i delimitar, mitjançant acord de ple, les zones aptes per a la comercialització d'estades turístiques a l'habitatge d'ús residencial nit i dia". I per tal de quadrar el cercle, en el document que debatem ara s'afirma "la realització d'una zonificació urbanística, -s'entén que per part dels consells-, sense que els ajuntaments tinguin un paper determinant, és una previsió que pot suposar no respectar el contingut essencial de l'autonomia local proclamada per la Constitució". Però si tornam a l'esmena veurem com PROPOSTA PER LES ILLES vol que els ajuntaments hagin de sol·licitar un informe vinculant al consell insular. Si el consell diu que no, és que no. No usurpa açò el paper determinant dels ajuntaments? El contingut essencial de l'autonomia local? Una contradicció flagrant, clamorosa.

Esmena 6532 de PROPOSTA PER LES ILLES, nova disposició addicional: "Durant un termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els propietaris d'habitatges que demostrin haver comercialitzat turísticament durant el 2016 aquests habitatges, podran fer una declaració responsable sense més requisit que tenir una antiguitat mínima de cinc anys". Cinc anys, no era anticonstitucional açò dels cinc anys? Endemés, han de "tenir subscripta una pòlissa d'assegurança, com la descrita a l'article 50.16 i tenir cèdula d'habilitat i disposar almenys d'una cambra de bany per cada quatre places". Si la casa s'ha llogat d'"estranquis", però té cinc anys i prou vàters, amnistia. D'haver-se aprovat açò el senyor Airbnb, o madame Homeaway haguereu pogut legalitzar de part dels propietaris gairebé el 100% de la seva oferta, n'hi hauria hagut prou que els pisos tinguessin prou vàters. És justa, és legal aquesta via privilegiada a la legalitat? Ens conformam amb un vàter per

cada quatre places de requisit? Qualitat turística n'hem de dir d'açò? No és un greuge comparatiu açò amb la gent que ho ha fet bé?

Si gratam un poc més, veurem que a l'esmena 6535 de PROPOSTA PER LES ILLES ens proposa una nova disposició addicional que afecta els *rent a car* i els obliga a presentar, amb la declaració responsable, les DRIAT, una "memòria explicativa i relació dels serveis que ofereixen, així com dels períodes en què es desenvolupen, incloent personal i instal·lacions per prestar els serveis i també un pla de modernització". Ho comparam amb la barra lliure per als habitatges que s'han comercialitzat de manera irregular l'any passat? Perquè pisos sí i cotxes de lloguer no? Segons la regla de tres de PROPOSTA PER LES ILLES, no hauríem de legalitzar també els vehicles que el 2016 s'han llogat de manera irregular? I els Uber i els Cabify i els taxis pirata d'Eivissa?

Ho podem comparar també amb el punt f) de l'escrit que debatem, qüestiona l'establiment de nous requisits que "afecten els habitatges que ja estan donats d'alta i que, per tant, han patrimonialitzat una autorització o títol administratiu habilitat indefinit". Açò pot "suposar la revocació de deixar sense efecte, *ope legis*, unes autoritzacions administratives". Ara, per a les empreses legals de lloguer de cotxes, ni *ope legis*, ni romanços, pla de modernització o tancar el negoci. Per a PROPOSTA PER LES ILLES segons els sants els encens.

El fet de permetre comercialitzar turísticament un habitatge per dies o per setmanes, no impedeix llogar-lo per temporada per a la LAU. Atempta el dret de la propietat privada ampliar les vies de poder llogar? La presumpció d'innocència no és la consagració del regne dels sants innocents, si t'has registrat per comercialitzar estades per dies o per setmanes, endavant, si llogues per la LAU de temporada o de manera indefinida, has de tenir contracte que ho demostra o estàs ja avui infringint la llei. Un inspector és un agent de l'autoritat, no és un escolà dement. Es veu que els diputats de PROPOSTA PER LES ILLES no els ha aturat mai el trànsit, no els han demanat mai els papers del cotxe, ni els han fet bufar mai.

Diuen que mirar molt la lluna pot arribar a marejar, per tant, mirem una estona més el dit. Allò que hem de debatre és si fem cas a PROPOSTA PER LES ILLES i demoram una regulació que dia 3 de juny de 2015, quan PROPOSTA PER LES ILLES va registrar la proposició no de llei que he citat, el Sr. Melià considerava una qüestió d'estat per a Balears i de la màxima urgència. És veu que la cosa només era peremptòria, una qüestió d'estat, si s'aprovava d'acord amb el gust mutant de PROPOSTA PER LES ILLES.

El PP s'hi ha sumat, és clar, ja li va bé enredar la voga del Govern i vol que continuï la prohibició de tot el que no siguin habitatges unifamiliars. Es veu que açò no afecta la lliure competència, ni el lliure mercat, ni les normes europees. El liberal conseller Delgado almanco no s'amagava, per açò va fer la llei i va fer la trampa, per açò ara som allà on som, perquè va mirar cap una altra banda com aconsella Rajoy. I s'hi ha afegit també Ciutadans que vol també que la gent faci el que vulgui, barra lliure, ni que sigui de garrafa, per les clares i sense embuts.

PROPOSTA PER LES ILLES ha tornat a treure avui, com diria el Sr. Font, el Sant Crist gros a passejar. Avui li toca al Consultiu, fa quatre dies va ser l'esmena a la totalitat, tot per poder predicar *urbi et orbi* que ells són els campions dels oblidats del manà del turisme, que en el cel que ells prediquen, les economies familiars hi trobaran la salvació llogant el seu pis. Però és així en la terra que han descrit a través de les seves esmenes, com el capellà de la rondalla, prediquen una cosa i creuen en una altra. I és que el seu regne és d'aquest món, per més sermons celestials que ens facin, el Sant Crist gros de PROPOSTA PER LES ILLES és de pi i sense beneir, volen ser a la processó dels acords i a la vegada fer repicar la campana de l'oposició, i tot i a la vegada no pot ser, per açò la campana sona avui tant a filibusterisme, a voler enredar la voga, amollar la troca, i és que qui la llei retalla, qui la llei retarda, demagògia empeny.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS i dels grups que hagin intervengut a favor. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

(Remor de veus)

Guardin silenci per favor!

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. La diferència entre vostès i nosaltres és que nosaltres no estam en possessió de la veritat, tenim aquest petit defecte, no estam en possessió de la veritat, vostès, les esquerres són absolutament propietaris de la veritat, jo ja ho sé. Això per definició així ho consideren vostès, igual que es consideren els defensors de l'interès general i els altres no se sap a qui defensam, igual que a vostès els tria la gent i als altres no se sap qui ens tria, no? Però bé, a part de les seves consignes, que a mi em deixen absolutament fred, no em fan res, la realitat és que demanar un informe del Consell Consultiu és demanar solidesa a un projecte de llei.

Vostès no volen que el seu projecte de llei tengui la solidesa jurídica que pertoca? Molt bé, ho diguin, però no ens posin excuses. Perquè aquí no es tracta del meu criteri jurídic, o del criteri jurídic respectable del Sr. Castells, o del Sr. Reus, o del criteri de qualsevol portaveu, aquí es tracta de què el màxim òrgan d'assessorament de les Illes Balears dictamini i aquesta és la qüestió que debatem aquí, si val la pena una llei complexa, que tothom ha reconegut de gran complexitat, val la pena que el Consell Consultiu ho dictamina. I avalu les postures que hagi d'avaluar. Sr. Borràs, és molt bo d'entendre, nosaltres defensam l'antiguitat, la defensam, li ho puc tornar dir, si vol li ho dic més alt, defensam l'antiguitat. Però nosaltres no estam en possessió de la veritat, per ventura no és viable.

A més a més, li vull dir que quan nosaltres vàrem fer aquesta proposta no teníem damunt la taula un requeriment del Ministeri d'Economia i Competitivitat, ja sé que a vostès els és

absolutament indiferent això, però és evident que és una informació prou rellevant en relació amb aquest criteri i com a mínim per a gent com jo, que no tenim la possessió de la veritat, ens genera dubtes i els dubtes tenim un mecanisme per clarificar-los. Perquè Sr. Borràs, jo després de sentir-lo estic temptat de presentar una proposició de llei que digui que s'elimina el dictamen potestatiu del Consell Consultiu, perquè és clar, Montesquieu, divisió dels poders, què fa el Consell Consultiu fent dictàmens potestatius? Això va contra la divisió de poders, això és el que es dedueix dels seus arguments, que són absolutament infantils. Si existeix un mecanisme per donar solidesa jurídica i és un dictamen potestatiu, vostè no pot venir aquí a dir-me que nosaltres anam contra la divisió de poders i Montesquieu i no sé quines històries. No, no, nosaltres exercim els mecanismes jurídicament previstos, per fer les coses ben fetes, el més ben fetes possible.

Nosaltres volíem, i continuam pensant que era urgent la regulació del lloguer turístic, arribam tard, se'ls ha passat l'arròs. Però és que vostès no afronten la qüestió, no regulen res, no resolen res amb la seva llei, només remeten la qüestió als consells insulars i als reglaments. L'efecte de la seva llei és més sanció i moratòria, aquests són els dos efectes de la seva llei. Vostès, que governen en els consells insulars, comencin a fer la zonificació, no esperin la llei, es posin a fer feina, no necessiten que la llei s'aprovi per començar a fer feina. Si això és el seu gran problema, escolti'm poden començar a fer-hi tasca. De fet, vostès mateixos diuen que a la llei hi ha dues maneres de zonificar els PIAT i la zonificació extraordinària prevista per la llei. Bé, vostès ja tenen la competència dels PIAT, ja ho poden fer en el PIAT i a la zonificació, què ens estan explicant? No necessiten la llei per res per fer la zonificació que és la seva gran qüestió.

Per cert Sr. Castells, em sap greu dir-li que l'impost de turisme sostenible, l'anomenada ecotaxa, ja l'han de pagar aquesta oferta i ho vàrem dir a la llei i vostè el que no ha de dir és que la pagaran o no en funció d'aquesta llei. No, estan subjectes, són subjectes passius, és el fet imposable i vostè no pot venir aquí a dir això, perquè és que està donant la raó al que deia Ciutadans, que vostès precisament varen refusar les seves esmenes. Per tant, no existeix la urgència, és que a nosaltres ens sap greu que la llei no hagi afrontat el tema i no hagi donat una solució real a aquestes qüestions.

I Sr. Borràs, tal vegada nosaltres no tenim tota la veritat, però almanco hem intentat fer propostes realistes per fer aflorar aquesta realitat, que vostès la legislatura passada deien que era imprescindible que sortís, però que ara es neguen i només la prohibeixen, només la volen castigar, només la volen perseguir, només la volen sancionar de manera molt més contundent.

I acab, els vàters que tanta gràcia li fa, aquest acudit. Nosaltres l'únic que hem fet és agafar la seva regulació, això dels vàters ho han posat vostès en el projecte de llei, a vostè li fa molta gràcia; només hem incorporat la seva proposta, si troba que és molt magre i molt impresentable aquesta proposta dels vàters, supòs que vostè votarà en contra d'aquest projecte de llei.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

No intervindrè, president.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Intervendré desde aquí. Bueno, comentar que únicamente solamente escuchando el debate que se ha tenido ahora mismo en esta cámara, no hace más que apoyar la necesidad de pedir, efectivamente, un dictamen al Consell Consultiu. La controversia es manifiesta de si hay artículos de esta ley que colisionan con las leyes estatales o europeas, y yo me pregunto ¿por qué? ¿Acaso tienen miedo de que el Consell Consultiu les diga que se tiene que modificar la ley? Yo creo que, por responsabilidad con los ciudadanos, tendríamos que aprobar en el pleno, cuando se apruebe esta ley, una ley que tenga legitimidad jurídica.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Contrarèplica dels grups que han intervengut en contra. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

No en faré ús. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Sí, gràcies president. Només dir que a la nostra primera intervenció ja hem exposat els motius pels quals rebutjam aquests sis motius que ha exposat El Pi. Per tant, hi votarem en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. No intervindrè.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies President. Sí intervindrè...

(*Remor de veus*)

Sí Sr. Font, és clar que sí, perquè jo no estic en possessió de la veritat, però vostè es pensa que sí que hi està, Sr. Font, per tant, a partir d'aquí podríem tenir molt de debat.

Sr. Melià, jo no li he qüestionat la legitimitat de què vostè faci aquesta proposta aquí, li he qüestionat políticament els arguments que vostè dona per defensar dur aquest projecte de llei al Consell Consultiu. I vostè diu que nosaltres estam en possessió de la veritat i vostè no. Jo simplement li he qüestionat, he intentat treure les contradiccions que vostè en les seves pròpies esmenes i les seves pròpies proposicions havia tingut de manera flagrant, la qual cosa demostra que tan sòlids no són els seus arguments per anar al Consultiu. Simplement m'he limitat a fer açò, evidentment Montesquieu insisteix, el repartiment de poders existeix i les normes d'aquesta comunitat diuen que hi ha determinades lleis que segons l'article, crec, 58.2 de la Llei del Consell Consultiu, han d'anar al Consultiu, preceptivament, com la llei d'habitatge i d'altres lleis que no hi han d'anar necessàriament.

I els grups polítics poden sol·licitar que hi vagin i, així mateix, com que els grups polítics poden sol·licitar que hi vagin, altres grups polítics poden considerar que no és necessari que hi vagin. Perfecte, i si vol, Sr. Font, que tinguem el debat vostè i jo, no tenc cap inconvenient, no és el primer que tindriem sobre la llei i com que tenc un gran respecte al Sr. Melià, el Sr. Font sap que he defensat públicament el rigor de la majoria d'esmenes del Sr. Melià públicament. Ho he fet, perquè li tenc un gran respecte, però crec que els seus coneixements jurídics, que li fan fer unes bones esmenes, evidentment tampoc no són necessàriament suficients com perquè haguem de dur la llei al Consell Consultiu.

I allò dels vàters no fa cap gràcia, Sr. Melià, el que em preocupa és que es pugui presentar una esmena que digui que tot allò que s'ha llogat l'any 2016 aquí només tenint una cambra de bany per cada quatre habitacions, puguin ser automàticament legalitzats, perquè el Sr. Font es preocupava fa una estona del tot inclòs i no només el turisme aquest de borratxera no és només de tot inclòs, perquè en el tot inclòs hi ha turisme familiar, que fa molt de bé a l'economia de les illes... turístiques perquè hi ha tot inclòs familiar en molts de casos...

(*Remor de veus*)

L'Hotel Son Vida de 5 estrelles fa tot inclòs Sr. Melià i no crec que hi vagin *hooligans* de cap equip de futbol i en els apartaments turístics també hi ha *hooligans* i hi ha gent que ve de turisme de borratxera i que hauríem també d'eradicar. És a

dir, és la qualitat de l'oferta que determina la qualitat del client, no és la tipologia de l'habitatge on va el client a estar. Per tant, pensam que legalitzar tot només amb un únic requisit no és la via per aconseguir allò que volem, que és un turisme de més qualitat i que la renda es distribueixi més a totes les famílies i açò no és el que s'aconsegueix amb les propostes seves. Evidentment la gran disposició de fons d'autonomia local sí o no, evidentment és un tema que...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, Sr. Font, pot continuar si vol, no tenc cap problema, em queden dos minuts, tenc dos minuts cinc segons per esperar que vostè acabi.

(Remor de veus)

Simplement aquest debat és un debat que podria ser etern, però en tot cas que siguin els ajuntaments que determinin les zonificacions, ja no és la primera vegada que ho dic, crearia aquests conflictes, per exemple, a Platja de Palma, a Cala Galdana, a Platja d'En Bossa, per citar només una zona, diguéssim, de potencial lloguer comercialitzador d'estades turístiques de cada una de les illes importants. Formentera, com que sols té un municipi evidentment aquest problema no el té.

Res més, estic convençut que aquesta llei, que arriba tard, tard des de l'any 80, de l'any... des de fa sis anys, eh!, perquè el Sr. Delgado és el responsable de molts dels problemes que tenim avui amb la seva llei que mirava cap una altra altra banda, prohibia i a la vegada mirava cap a una altra banda i, a partir d'aquí, però esperem que a partir de l'aprovació d'aquesta llei tenguem una millor regulació i donem més oportunitats a la gent per poder participar dels beneficis del turisme.

Estic segur, Sr. Melià, estic segur, Sr. Melià, que tendrem oportunitats de discutir sobre qui té raó, sobre els efectes benèfics o no d'aquesta llei sense necessitar de passar abans pel sedàs del Consell Consultiu. Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Doncs, donam per conclòs el debat i procedim a la votació. Votam.

25 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

II. Debat i votació, si n'és el cas, del dictamen de la Comissió de Turisme del Projecte de Llei RGE núm. 5311/17, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a comercialització d'estades turístiques a habitatges.

Acabada la votació, passam al debat del punt número 2 de l'ordre del dia d'avui que és relatiu al dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 5311/17, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, de turisme de les Illes Balears, relativa a comercialització d'estades turístiques a habitatges.

Presentació per part del Govern del projecte de llei, si n'és el cas. Té la paraula el Sr. Vicepresident, Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern, públic assistent. Vull agrair la presència de tots els que hi són avui en representació d'entitats i també companys de la conselleria.

Avui aquest parlament aprovarà definitivament el projecte de llei que modifica la Llei del turisme i ens marcam dos objectius principals, el primer, establir un sostre real de places turístiques i, el segon, una regulació adequada conforme als nous temps de l'anomenat lloguer turístic.

D'on partim, d'on veníem? Venim de la Llei de turisme de l'any 2012, la llei Delgado del Govern del Partit Popular, del Govern Bauzá, que bàsicament establia, com sabeu o com saben vostès, un creixement turístic sense límits, una llei que permetia hotels a qualsevol banda i que no feia front a la realitat social creixent del lloguer turístic. I, per què no feia front a aquesta realitat social? Perquè la llei es limitava a prohibir l'activitat en edificis plurifamiliars i la permetia a unifamiliars, però sense establir cap mesura per fer complir aquesta prohibició de manera eficaç, no abordava tot el tema que suposa avui en dia, per exemple, les plataformes, la comercialització a nivell internacional, etc. És a dir, sobre el paper ho prohibia i quedava bé de cara a la galeria.

El PP, per tant, no es va voler enfrontar a una realitat i a un debat que ja existia i que fins i tot un debat que va tenir el propi Partit Popular quan els batles i el Govern s'enfrontaven per aquesta realitat.

Així es demostra clarament amb la modificació de la Llei d'arrendaments urbans, només un any després, 2013, un any després de la llei Delgado, que a l'exposició de motius diu, "els darrers anys es produeix un augment cada vegada més significatiu de l'ús de l'allotjament privat per al turisme que podria estar donant cobertura a situacions d'intrusisme i competència deslleial que va en contra de la qualitat dels destins turístics, d'aquí que la llei proposada -la LAU- els exclouï específicament -i aquí ve la part important- perquè siguin regulats per la normativa sectorial específica", i aquí som.

Per què hem impulsat aquesta llei? Jo vull recordar que és un mandat dels acords pel canvi signat entre les forces polítiques que donam suport al Govern, signats ara fa justament dos anys, on els acords preveïen, entre altres, l'adopció de mesures reguladores del turisme i la modificació de la Llei de turisme per regular el lloguer turístic. Aquestes propostes també estaven incloses en els programes electorals de les forces polítiques que vàrem signar els acords. Per altra banda, vull recordar que en aquest parlament s'han substanciat diversos pronunciaments al llarg d'aquests dos anys que duem de legislatura que instaven el Govern a regular el lloguer a totes les tipologies d'habitatges.

Allò que motiva aquesta llei, en definitiva, són els valors que caracteritzen la majoria social d'esquerres i compromès amb aquest país d'illes i que es va configurar en aquest parlament fa dos anys, que va permetre la creació de l'actual govern del canvi. Aquests valors són: la defensa de la igualtat de totes les persones, el compromís amb un model de país econòmicament, socialment i ambientalment sostenible, i la defensa del nostre autogovern, de les nostres competències. Per això, fa més d'un any vàrem iniciar la tramitació d'aquesta llei amb un debat que es va obrir a tota la societat on tothom ha pogut opinar, on tothom ha pogut i ha presentat al·legacions i, vull recordar, que moltes d'elles de fet s'han introduït a la llei, o durant el debat previ quan el Govern tenia la informació pública oberta o en aquest debat durant tot el tràmit parlamentari. En aquest sentit hi han aportat consells, ajuntaments, entitats, sindicats, patronals i grups polítics, i a tots i a cada un d'ells els vull donar les gràcies per les propostes que han fet i per totes les incorporacions que han ajudat a millorar la llei.

Per tant, amb la llei que aprovam avui volem contribuir, primer, que l'activitat turística no provoqui desigualtats ni distorsions en drets socials, en especial em referesc al dret a l'habitatge, i que els beneficis que el turisme deixa es redistribueixin el màxim possible entre tota la societat; segon, avançar cap un model turístic responsable, sostenible i equilibrat que no es basi en l'especulació, que no generi més pressió en el nostre territori limitat i que es puguin mantenir en el temps, i tercer, fer valer les nostres competències en matèria de Turisme, és a dir, exercir el nostre autogovern a pesar dels intents del Govern de l'Estat, de la Comissió de la Competència que volen retallar la nostra sobirania per decidir aquí sobre les nostres decisions, sobre les nostres competències, sobre allò que afecta els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Els vull explicar breument com ho volem fer, vull aprofitar aquesta intervenció per explicar alguns dels punts destacats d'aquesta llei.

En primer lloc, com he dit, la norma que aprovarem avui estableix un sostre real de places turístiques. Aquest és un dels punts més important. Avui, per primera vegada, i vull recalcar-ho, per primera vegada es fixa per llei un límit de places turístiques a les Illes Balears, i, quin és aquest límit? Les places turístiques actualment existents. És senzill, a partir d'ara per cada plaça que es vulgui donar d'alta s'haurà de donar una altra de baixa, per tant, no podem créixer. Això fins ara no havia estat així, des que a l'any 99 es va incorporar a la normativa turística el principi d'intercanvi de places hi havia, hi ha hagut, nombroses excepcions a aquest principi d'intercanvi de places, els hotels de cinc estrelles, els hotels de ciutat, els agroturismes, els hotels rurals, el propi lloguer turístic a habitatge, totes i cada una d'aquestes modalitats podien donar d'alta places sense haver-ne de donar de baixa prèviament. Això s'acaba avui. Avui s'acaba, per tant, una qüestió que la llei de 2012, de Delgado, permetia que és l'increment sense límits i exponencial de places turístiques.

A més, cal recordar que hi existia una fórmula privada amb la qual encara es donaven més incentius perquè per cada plaça obsoleta que es donava de baixa se'n podien arribar a fer dues

de noves, és a dir, un increment que doblava el nombre de places. Aquesta fórmula també avui l'eliminam.

En segon lloc, la llei també introdueix mesures de decreixement turístic, totes aquestes places que s'han donat d'alta tots aquests anys, a partir de la Llei del 1999, a través de totes aquestes excepcions que ja he explicat, en donar-se de baixa en el futur no es podran utilitzar per donar d'alta noves places. A Mallorca calculam que podríem parlar de més 100.000 places, que, si es donen de baixa, desapareixen i no incrementen la borsa de places.

En tercer lloc, per posar ordre en el lloguer turístic, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei es produirà una moratòria *de facto* de noves autoritzacions de comercialització d'estades turístiques en habitatges. Aquesta moratòria, d'acord amb les esmenes que han pactat els distints grups parlamentaris, durarà, com a màxim, dotze mesos; és el termini que tendran els consells insulars, després d'haver escoltat els ajuntaments, i l'Ajuntament de Palma per establir quines són les zones aptes per dur a terme l'activitat de lloguer turístic. Aquesta zonificació es fa en base a les competències de consells i Ajuntament de Palma en matèria d'ordenació territorial i urbanística que aquesta llei ha volgut respectar escrupolosament. Vull recordar que la llei actualment en vigor, la llei Delgado, passava per sobre de les competències municipals i dels consells, perquè establia tipologies d'habitatges, que fossin on fossin, a qualsevol banda del territori on fossin s'havien d'autoritzar i els ajuntaments no hi podien res.

Una vegada establertes, per tant, aquestes zones aptes, es podrà dur a terme el lloguer turístic en aquestes zones autoritzades, i només en aquestes zones autoritzades.

En quart lloc, la llei habilita una sèrie d'eines perquè les administracions competents en matèria d'ordenació turística, que vull recordar que són el Govern de les Illes Balears, en el cas de l'illa de Mallorca, i els Consells de Menorca, Eivissa i Formentera a les respectives illes, perquè aquestes administracions competents actuïn en el cas de la regulació i en el cas també de la lluita contra l'oferta il·legal, eines que fins ara no existien.

Es defineix clarament què és un canal de comercialització turística.

S'amplia la normativa per fer front a l'activitat clandestina, a l'oferta il·legal, a l'intrusisme i a la competència deslleial.

Es considerarà que qualsevol estada inferior a un mes és turística, a no ser que s'aprovi en contrari.

Les comunitats de propietaris autoritzaran l'activitat de lloguer turístic en el cas que hi hagi propietat horitzontal i si no hi ha autorització dels veïnats el lloguer turístic no es podrà dur a terme en aquestes finques o comunitats de propietaris, de tal manera, per tant, que apoderam els veïnats i veïnades també a decidir a les seves finques.

S'introdueixen, a més, obligacions per a comercialitzadores, per a plataformes que comercialitzin estades turístiques en habitatges, cosa que avui per avui no existia.

En el cas dels propietaris o comercialitzadors, si no han presentat la DRIAT i comercialitzen estades turístiques les sancions aniran entre 20.000 i 40.000 euros; en el cas de les plataformes de comercialització, estan obligades, i aquesta és una gran novetat, a indicar el número de registre de l'habitatge en què es comercialitzin les estades, si no s'indica el número de registre es considerarà que aquesta plataforma comercialitza oferta il·legal, i haurà de fer front a una sanció per una infracció molt greu, que podrà oscil·lar entre 40.000 i 400.000 euros.

I dins aquestes eines, la llei també preveu, amb transaccions d'esmenes que s'han tramitat en el Parlament, preveu l'increment de recursos humans a les administracions competents per tal de combatre amb més eficàcia l'oferta il·legal.

Per altra banda, durant el debat parlamentari la llei també ha incorporat altres esmenes que consideram que són molt positives i que han millorat el text. Així, s'estableix una nova modalitat de lloguer turístic, aquella que té lloc a l'habitatge habitual del propietari, és a dir, a ca seva, qui aculli aquesta modalitat podrà comercialitzar estades turístiques fins a un màxim de 60 dies a l'any. Es recull d'aquesta manera una petició que diverses entitats i sobretot l'Ajuntament de Palma havien demanat.

I també, una segona esmena que vull destacar és que s'estableix un límit màxim de tres habitatges que es poden llogar turísticament per part d'un mateix propietari, així també es posen límits als grans tenidors i a l'economia especulativa.

Aquestes novetats, com he dit abans, responen a demandes de diverses administracions, entre d'altres, de l'Ajuntament de Palma, i fan que la regulació doni més eines per poder conciliar l'activitat turística amb els drets dels residents a accedir a un habitatge.

Una altra novetat introduïda en el període d'esmenes ha estat la modificació de la normativa de l'Impost del turisme sostenible, per ampliar el destí dels fons i que es puguin destinar a rehabilitació d'habitatges per a lloguer social, amb criteris d'eficiència energètica.

Finalment, també vull destacar una altra qüestió important, amb aquesta llei donam compliment definitivament a un dels acords pel canvi, també molt important, que és la derogació dels aspectes més desenvolupistes de la llei Delgado, avui derogam definitivament els articles que permetien la construcció de nous hotels en sòl rústic i de camps de golf. I vull destacar, per tant, la satisfacció que es produirà en haver derogat definitivament aquests articles de la llei Delgado.

En definitiva, el Parlament definirà avui, per primera vegada, un sostre de places turístiques i regularà el lloguer turístic en benefici del bé comú. Els ciutadans i ciutadanes ens han posat aquí perquè elaborem lleis que serveixin per millorar la vida de la gent i no que estiguin al servei d'interessos

econòmics d'uns pocs. Per tant, la nostra responsabilitat és posar límits a l'activitat turística, que no pot créixer il·limitadament, en un país limitat, com és el nostre; la nostra responsabilitat és facilitar que se socialitzi el màxim possible la prosperitat generada pel turisme i tothom, per tant, hi pugui accedir; la nostra responsabilitat és aturar els peus a l'especulació i combatre el frau; la nostra responsabilitat és protegir el dret de totes les persones a un habitatge digne; la nostra responsabilitat és millorar la convivència entre els habitants d'aquest país i els nostres visitants.

Estic convençut que avui, entre tots i totes, complirem correctament el mandat que ens va donar en el seu dia la ciutadania i farem una passa més cap a unes illes més sostenibles.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passarem al debat de les esmenes mantingudes al projecte de llei. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, RGE núm. 6514 a la 6517, 6519, 6520, de la 6522 a la 6526, de la 6528 a la 6536, de la 6538 a la 6544, la 6546, la 6549, de la 6551 a la 6554 i de la 6559 fins a la 6562, i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Melià, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident, bon dia de nou. Bé, de la presentació feta pel Govern algunes coses m'han sorprès, algunes, una que m'ha sorprès són unes dades que m'agradaria que el conseller ens confirmàs, perquè he entès que des de l'any 1999 ens ha explicat que hi ha hagut un increment de 100.000 places. Ho he entès malament? Perquè, és clar, ha dit que és una llei que preveu un decreixement, aquest decreixement és a partir de les places del 1999 i que parlam de 100.000 places, és a dir que les Illes Balears han crescut 100.000 places turístiques des del 1999. No sé si ho he entès bé, però m'ha fet aquesta impressió, i això em sembla prou sorprenent perquè no és el discurs oficial de la conselleria, que deia, sempre ens ha dit que hi havia una contenció de places. Però bé, deix aquí el meu dubte, que m'agradaria aclarissin.

Nosaltres sí que trobam que el lloguer turístic és una activitat que socialitza els beneficis del turisme, és una activitat que democratitza el turisme, és una activitat que dinamitza l'oferta complementària en la restauració, supermercats, els bars, etc., i que, evidentment, com qualsevol activitat econòmica, també pot tenir desavantatges, però hi ha aquí grups parlamentaris que només veuen allò dolent, no veuen allò bo, i nosaltres volem tenir una visió, o almanco pretenem, més ponderada d'aquesta realitat.

I les nostres esmenes, en definitiva, van adreçades en aquest sentit, en el sentit de fer una llei que faci possible que aquella oferta de qualitat, que acompleixi uns determinats criteris, es pugui realitzar amb tota la legalitat i sense cap emperò. I per això nosaltres, dins moltíssimes esmenes que hem presentat, perquè vàrem presentar 50 esmenes, hem dividit les nostres esmenes en dos grans grups: un grup són les esmenes relatives pròpiament a la regulació de les estades turístiques en habitatges, i un segon grup d'esmenes són totes les esmenes relatives a altres qüestions turístiques que no són pròpiament la regulació d'estades turístiques en habitatges.

En relació amb les estades turístiques en habitatges, una de les nostres primeres esmenes és la definició del canal de comercialització turística, perquè, com ha quedat clar i evident de tots els discursos que s'han fet fins ara, és un element clau en relació amb aquesta regulació. Entenem que els canals de comercialització turística als quals es refereix la Llei d'arrendaments urbans són canals de comercialització turística; evidentment la llei autonòmica pot entrar a la seva definició, però s'ha de moure dins unes proporcions del que marca la llei estatal, el que no pot fer, i és el que fa aquest projecte de llei, és deixar sense contingut l'arrendament de temporada, sobre això ja n'hem parlat, no em reiteraré.

Dins les nostres esmenes, el que fem, en aquest grup de regulació d'estades turístiques, és dividir les nostres esmenes en tres grans situacions que ens sembla que hauria de ser el punt de partida de la llei. Quines són aquestes tres grans situacions? Habitatges ja autoritzats, habitatges que fan aquesta activitat i que s'han de fer aflorar i noves estades turístiques que es puguin fer en el futur, entenem que aquestes són les tres situacions que hi ha.

I el gran repte del Govern, i el que es deia a la legislatura passada pels partits que avui ens governen, és que volien afrontar, sobretot, la segona situació, que eren els habitatges que feien estades turístiques i que estaven en l'il·legalitat i que s'havien de fer aflorar. Però, en realitat, no s'ha fet això, perquè el cantet ha canviat radicalment i hem passat d'haver d'afrontar el problema a prohibir-lo i remetre'l als consells insulars.

Primera situació, habitatges autoritzats. Ho hem dit quan parlàvem del Consell Consultiu, de fet s'estan revocant aquestes autoritzacions en gran part, perquè se'ls estableixen uns requisits d'impossible compliment per a molts d'aquests. Nosaltres, ja ho he dit, entenem que aquests habitatges havien de quedar al marge d'aquesta nova regulació, els nous requisits no els havien d'afectar, si no era molt puntualment, com el tema dels passaports i els DNI. Per tant, les nostres esmenes van en el sentit que els habitatges autoritzats no estiguin subjectes a nous requisits sobre el mateix immoble i que puguin continuar exercint la seva activitat sense problemes.

Segona situació, habitatges que s'han de fer aflorar. Nosaltres entenem que aquí hi ha una gran borsa de persones que fan una oferta de lloguer turístic, que la fan amb una certa al·legalitat, perquè es poden fonamentar en què fan una arrendament de temporada i, per tant, tenen un fonament jurídic discutible, però tenen un fonament jurídic per exercir aquesta activitat i que del que es tracta és de donar-los, sempre que

acompleixin uns criteris mínims de qualitat, es pretén que aflorin a la realitat, a la realitat tributària, administrativa, de control de qualitat, etc. Aquesta és la nostra pretensió, perquè si no continuarem on era Bauzá. I on era Bauzá? A la negació de la realitat.

Però vostès, ja dic, al final han optat per la postura Bauzá i negar la realitat del que existeix a la societat de les Illes Balears.

I la tercera situació, la tercera situació és sobre aquells que vulguin fer en el futur noves estades. Nosaltres distingim els que han d'aflorar i els de noves estades, perquè, és clar, quan es planteja el debat del sostre de places, de la saturació, els que ja fan les activitats són turistes que ja venen, no afegim, no augmentam amb aquesta mesura de fer aflorar el que existeix, ja que aquests turistes, ens agradi o no ens agradi, ho vulguem reconèixer o no ho vulguem reconèixer, hi són a les Illes Balears. Per tant, hem de centrar els nous requisits en la tercera situació, que són els que ho vulguin fer en el futur i que no facin en l'actualitat.

I aquí nosaltres, Sr. Borràs, nosaltres hem defensat uns criteris que poden ser discutibles i que ens agradaria que el Consell Consultiu corroboràs que són correctes jurídicament, però nosaltres trobam que és aquí on hem de fer les exigències de zonificació, d'intercanvi de places, de propietat horitzontal, en el seu cas, etc., d'antiguitat, etc., és en aquest grup on té sentit establir aquests criteris tan durs que marca aquest projecte de llei.

Però, dins aquests criteris, evidentment, discrepam del plantejament de la llei, perquè, és clar, el plantejament de la llei és establir tal cúmul de requisits que al final no n'hi haurà cap que es pugui acollir a aquesta regulació. I si no ja ho veurem, perquè vostès aprovaran avui la llei, però queden dos anys de legislatura, i no ens cansarem de demanar quants habitatges es donaran d'alta amb la seva regulació, perquè ja veurem que n'hi haurà ben pocs, per no dir cap, que al final s'hagi donat d'alta, d'acord amb la seva llei, perquè, ja dic, és al final d'impossible compliment.

I nosaltres volem que la zonificació la facin els ajuntaments. Sr. Reus, els plans territorials donaven diferents opcions als ajuntaments i els ajuntaments optaven entre fer-ho o no fer-ho, de tirar endavant o no tirar endavant, respectaven un marge de llibertat als ajuntaments, vostès no respecten res a l'ajuntament. La decisió final no és de l'ajuntament, en el cas del pla territorial la decisió final de créixer o no créixer era de l'ajuntament. I on també, dins diferents opcions, dins un marc general, però via diferents opcions, vostès no els donen aquesta capacitat de decisió als ajuntaments, hi ha una diferència prou radical. Els ajuntaments podien decidir i podien establir, vostès no els donen cap marge als ajuntaments, el consell insular farà el que voldrà.

I Sr. Borràs, també li vull explicar una cosa, com vostè sap, l'urbanisme és una competència compartida, ajuntaments i consells insulars, el planejament l'aproven els ajuntaments i els consells insulars, a vostè l'ha sorprès que nosaltres posem que l'informe dels consells en la zonificació, en el cas que ho fessin els ajuntaments, fos vinculant. No, és coherència pura, perquè

si això és una competència de planificació urbanística, ben igual que la competència de planificació urbanística, la inicial i la provisional, va als ajuntaments, i la definitiva al consell insular, volem que les dues administracions amb competències urbanístiques participin, hi siguin vinculants, aquesta és la coherència. La seva és incoherència pura i dura.

Per tant, nosaltres entenem que la llei, per fer un bon plantejament i fer una bona resolució de la situació que tenim, havia de fer aquestes tres distincions: habitatges autoritzats on no s'havien de posar nous requisits pròpiament a l'immoble, habitatges que s'havien de fer aflorar i noves estades a habitatges on molts dels requisits que la llei planteja, amb molts matisos, podien ser encertats.

Al final, però, la realitat és que la llei no va en aquest sentit, la llei té una visió restrictiva, prohibitiva, castigadora de l'habitatge. I a més a més, el mateix conseller, quan presenta la llei, ens parla del dret a l'habitatge, que això genera distorsió en el dret a l'habitatge i al final, a l'exposició de motius de la llei, bé, en poques paraules es ve a culpar dels problemes de l'accés a l'habitatge al lloguer turístic, i nosaltres no estam en absolut d'acord amb aquest diagnòstic. Perquè el problema de l'accés a l'habitatge, com deia un article molt recent, és multifactorial i té molt a veure, un, amb la manca de política d'habitatge del Govern de les Illes Balears, un; dos, amb l'escassetat de nou sòl, poca oferta, per política restrictiva urbanística, vostès no en volen parlar d'això, nosaltres estam d'acord amb aquesta política restrictiva, però això genera preus més cars del producte immobiliari i això s'ha de reconèixer en lloc de carregar totes les culpes al lloguer turístic; i tres, molts pocs, i més important, molts pocs incentius als propietaris per a lloguers de llarga durada, perquè els propietaris no tenen cap incentiu, ni fiscal ni legal, per fer lloguer de llarga durada. Per què? Perquè el gran suport amb el qual sortirà aquesta llei aposta pels ocupes i aposta perquè no hi hagi desnonaments i la gent que no pagui continuï a l'habitatge, evidentment això no incentiva molt l'habitatge a fer lloguer de llarga durada.

Aquest és el nostre primer grup d'esmenes, les relatives a estades turístiques en habitatge.

El nostre segon grup d'esmenes, clar toquen diverses qüestions en relació a la matèria turística. Una és el tema de l'aposta per la modernització d'establiments turístics, que sorprenentment al final el Govern va incloure..., el Govern no, els grups parlamentaris que donen al suport al Govern ho varen ficar de *tapadillo* dins les seves esmenes, en contra de la voluntat de Podemos. Nosaltres pensam que la regulació que nosaltres plantejam és millor i simplement és la còpia literal d'allò que hi havia l'any 2010 del segon pacte de progrés, però que continuaria donant cobertura a una aposta que ha tengut èxit per al nostre turisme i per a la nostra oferta hotelera, com és la modernització.

Tenim una esmena en relació als cotxes de lloguer. Aquí hi ha el secretari de la conselleria i sap perfectament i quan es reuneix amb els cotxes de lloguer, amb les associacions, els diu és que tenim un greu problema perquè el Tribunal Superior de Justícia ens va anul·lar una part substancial del reglament. I nosaltres el que hem fet és presentar una esmena que li resolgui el problema que denuncia el secretari als cotxes de lloguer i és

que la regulació s'incorpori a la llei i es pugui aplicar i per tant, es pugui fer el control que en aquest moment perquè s'ha anul·lat el reglament, no podem fer el control com volem dels cotxes de lloguer. A part de totes les iniciatives que ha presentat El Pi, que el Govern incompleix absolutament en relació als cotxes de lloguer. Però sorprenentment els senyors de Podemos, que avui es queixaven del desgavell que hi ha amb els cotxes de lloguer, es dediquen a votar en contra de la nostra esmena en relació als cotxes de lloguer. Això és la coherència absoluta que manifesten.

Nosaltres tenim una altra esmena en relació als guies de turisme, perquè hi ha un intrusisme molt gran en aquesta activitat de guies de turisme. Vostès també aquesta esmena dels guies de turisme tampoc no la volen acceptar, els sembla bé en definitiva que hi hagi intrusisme i que aquests guies no puguin exercir la seva professió amb les garanties adequades.

I tenim esmenes en relació a l'intercanvi de places. Nosaltres no tenim cap esmena en què es generalitzi el criteri de l'intercanvi de places, que és una de les grans banderes que ens ha explicat el Sr. Conseller, no tenim res en contra de l'increment de l'intercanvi de places, tot i tenir dubtes de les xifres que ha manejat, però el que pensam és que aquest intercanvi de places s'ha de fer d'una manera àgil, d'una manera ràpida, d'una manera simple administrativament. I vostès el que fan és publicar i erigir l'administració en controladora absoluta d'aquest intercanvi de places i, per tant, impossibiliten que dos privats es posin d'acord per intercanviar-se places d'un establiment obsolet, dur-les a un de nou, demolir aquell establiment, etc.; la qual cosa al final tindrà un efecte molt pervers a la realitat i és que no es produirà renovació de plaça turística i per a nosaltres, sense que hi hagi increment de places turístiques, la renovació és un objectiu prioritari de qualsevol política turística de les Illes Balears. I per tant, el que hem de fer és afavorir sense creixement de noves places, es possibiliti que els privats puguin ser àgils a l'intercanvi de places i en les operacions de renovació, cosa que malauradament la seva llei no fa i no recull les propostes que els hem fet respecte d'això.

Per tant, nosaltres evidentment estam molt decebuts d'aquesta llei, pensam que no resol cap problema, que l'únic efecte que té és fer una moratòria i més càstig. Ja ho diem, en la línia de Bauzá.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, presentades per Gent per Formentera, RGE núm. 6571, 6576 i 6664, i posicionar-se respecte de les esmenes presentades per altres grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Tur, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Bon dia a tothom, públic assistent. Bé, tractaré de ser àgil i ràpida perquè no tenim molt de temps. Bàsicament dir que és

cert, ho ha dit el Sr. Conseller, quan el mes d'abril va entrar aquest projecte de llei a tràmit, tenia com objecte donar compliment a un dels acords pel canvi, signat entre PSIB, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem, preveia la regulació del lloguer turístic. I és cert que quan es va fer l'entrada d'aquest document, en principi es va explicar que la modificació substancial que hi hauria d'aquest projecte de llei, consistiria en la regulació del lloguer turístic en habitatges plurifamiliars, com a una nova modalitat que permetria regularitzar una situació que està resultant greu, i això és indiscutible, a efectes de controlar la forma en què s'està produint i la forma també de regular la situació que provoquen els grans tenidors i els grans comercialitzadors, pel que fa al lloguer massiu d'aquest tipus d'habitatges.

Com tots sabem, aquesta qüestió ha estat prou controvertida, en el sentit que el fet de permetre el lloguer d'estades en plurifamiliars, aparentment entra en conflicte també amb el discurs de combatre la manca greu d'habitatge per tot l'any que tenim actualment a les Illes Balears. I per aquesta raó des de Gent per Formentera i Partit Socialista de Formentera, defensàvem la necessitat de casar les dues lleis, és a dir, consideram que hauria estat desitjable que la tramitació de la llei d'habitatge d'una banda i de la llei de regulació d'estades turístiques en habitatges, d'una altra banda, s'hagués fet en paral·lel. I que per tant, hagués existit un diàleg entre totes dues que finalment hagués contribuït a tenir un nombre equilibrat de places d'estades turístiques en habitatges i un nombre equilibrat de places d'estades en habitatges d'ús residencial.

Però bé, la realitat és que tres mesos després i a pocs minuts de votar si es permetrà el lloguer de plurifamiliars o no, ens trobam aquí i encara no tenim molt clar què passarà. Però en qualsevol cas, des de la coalició que represent, hem procurat fer aportacions constructives, hem treballat de forma lleial, responsable i sempre amb l'esperit de tractar d'incorporar millores, igual que han fet altres grups, pensam que han contribuït substancialment a tenir una llei amb una millor estructura i que sobretot volem destacar, contribuirà a què independentment de si finalment es permet el lloguer en plurifamiliars o no, com a mínim sí que segur farà que existeixi un major control respecte del lloguer d'estades turístiques en habitatges unifamiliars, que és la modalitat que actualment es permet.

Just mencionaré alguns dels aspectes que consideram més positius. És a dir, consideram absolutament destacable, positivament destacable, el fet que a partir d'ara si aprovam aquesta llei avui, les noves altes requeriran també com a precepte adquirir places per poder-se comercialitzar. I pensam que aquest és un aspecte fonamental i clau d'aquesta llei i per tant, donam total suport a aquesta mesura.

Pensam també que el fet d'endurir els requisits energètics, la qüestió d'introduir comptadors. Pensam que també que les restriccions que es produiran pel que fa al control d'aquesta activitat, l'enduriment de les infraccions, o del règim d'infraccions, així com també les limitacions introduïdes per dissuadir els grans comercialitzadors, farà necessàriament que aquesta activitat tenguí un major control i sobretot contribueixi de forma real que aquesta activitat es pugui fer en unes millors

condicions de seguretat jurídica, tant per als propietaris d'aquests immobles, com també per als consumidors finals d'aquest producte. I per tant, redundarà en una major qualitat d'aquest tipus d'oferta.

Però per altra banda també hem de dir que a hores d'ara, el fet que encara es mantenguin més de 100 esmenes a aquest projecte de llei, evidentment no és una bona notícia. I pensam que hauria estat desitjable, però això no ho diem avui, ho hem dit ja en successives intervencions al llarg dels debats en ponència i en comissió, que hauria estat desitjable un poc més de marge de negociació entre els diferents grups parlamentaris, perquè evidentment hi ha hagut modificacions substancials en aquesta llei, com és la introducció de la modalitat de l'habitatge habitual, que a la vegada ha generat una sots-modalitat que és la de lloguer d'habitacions dins l'habitatge habitual que ha generat no poques discussions, no pel fet de què les discussions siguin dolentes. Però sí que pensam i insistim que hauria estat desitjable un poc més de marge per parlar-ne detingudament.

Respecte de la qüestió del sostre, jo vull dir una cosa, nosaltres no compartim el seu anàlisi Sr. Barceló i li explicaré per què. Vostè parla que aquesta llei introdueix per primera vegada un sostre real, jo discrep, perdoni, el que aquesta llei diu és que mentre els PIAT o PTI no estableixin un sostre, el que sigui, el que s'entendrà com a sostre màxim és aquell que el conformen les places legalment existents a dia d'avui, més les que existeixin en els borsins. Però clar, això no és el que entenem nosaltres com a un sostre real de places, entenem que el sostre real de places s'ha de fer sempre integrat via PTI o via PIAT i evidentment ha de tenir en compte qüestions ambientals, de població i altres tipus de requeriments que requereixen una reflexió i un debat intern dins cada illa, molt més seriós i molt més ample. Per tant, ja li dic...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Tur, ha d'anar finalitzant.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Acab, acab. Pensam que la seva definició del sostre potser discrepa de la nostra, no passa res, però potser les mesures que aquí s'introdueixen poden permetre una contenció, una contenció de places sí, però l'establiment d'un sostre real de places no.

Ja acab. Les esmenes, no he de dir molta cosa, tenim tres esmenes vives, ja les vàrem defensar en el seu moment...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Tur, per favor.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sí, acab, Sr. President. Les vàrem defensar en el seu dia i únicament vull dir que proposam una transacció a la 6664, que seria, "els PTI i si escau els PIAT determinaran el límit màxim de places turístiques i allotjaments turístics per illa així com el límit màxim de places a habitatges residencials susceptibles de ser comercialitzades turísticament. El seu càlcul es realitzarà en

funció dels recursos insulars existents, les infraestructures, les densitats de població i altres paràmetres ambientals rellevants del seu àmbit. En aquest supòsit les bosses de places...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Tur, per favor.

LA SRA. TUR I RIBAS:

... s'han d'adaptar a aquesta xifra". Acab. I suprimim el tercer paràgraf. Em sap greu, però no dóna per a més.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, presentades per la Sra. Montserrat Seijas, de la RGE núm. 6577 fins a la 6583, i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades pels altres grups parlamentaris té la paraula la Sra. Seijas, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente, señoras diputadas, señores diputados, resto de personas que están en la cámara, *bon dia a tothom*.

Bueno, anunciar que las enmiendas presentadas las voy a retirar, no las voy a presentar a votación, pero no quiero desaprovechar estos minutos, ya que no he participado en la Comisión de Turismo, para dejar, bueno, unas impresiones que me gustaría trasladárselas al resto de los diputados que están en esta cámara y al resto de la ciudadanía que nos pueda escuchar.

Nuestras islas en la década de 1990 superaban el promedio de la riqueza de la Comunidad Económica Europea y recibían sólo por vía aérea en torno a 11.300.000 visitantes. Esta cifra ha ido aumentando cada año sin interrupción llegando en 2015 a los 16.500.000 de visitantes. Según argumentos oídos en esta cámara deberíamos estar con una economía boyante gracias a este flujo ininterrumpido de turistas, en esta exposición me refiero al turismo de masas tradicional, al turismo de toda la vida, a los complejos en primera línea de mar con infraestructuras hechas a propósito, el turismo del todo incluido que alterna según la temporada, el sexo en plena calle y las peleas. En suma, ese turismo que tan rápidamente pasa del amor a la guerra, ese turismo de grandes corporaciones.

Esta clase de turismo es el resultado de una pobre planificación y crónica dejación de responsabilidades, o *laissez faire*, durante décadas por parte de quienes debían regularlo. El patrón de turismo masivo basado en mínimas restricciones que se viene practicando hace muchos... hace... ha hecho muchos millonarios y, nadie lo discute, ha traído también prosperidad. Sin embargo, y ésta es una consideración fundamental, es una prosperidad muy mal repartida, es una prosperidad que privatiza beneficios y socializa los costes. Es así mismo una economía donde los puestos de trabajo se caracterizan por la

cantidad más que por su calidad y es un sector con una fortísima estacionalidad, con actividad económica concentrada en apenas una tercera parte del año, como pasa en Menorca y, bueno, un poco más aquí en Mallorca y en Ibiza.

¿Por qué el sector turístico con flujo de crecimiento constante no ha podido asegurar una actividad digna y constante para nuestros ciudadanos? Es una pregunta que tendríamos que resolver... que responder los políticos.

En este contexto en que sitúo esta mal llamada "turismofobia", como han titulado diversos medios de comunicación, más que "turismofobia" estamos ante un hartazgo social por un modelo en el que se condena a nuestros ciudadanos a ser la mano de obra cada vez más precarizada que lo sustenta. Ya sé que la única función de la ciudadanía es pagar una fiesta a la que no han sido invitados.

Creo que el poder que en una democracia corresponde a los ciudadanos de Baleares, en este caso, para decidir sobre qué economía queremos ha sido desvirtuado y usurpado. Es verdad que en los tiempos del desarrollismo del régimen de Franco esta función fue aceptada por nuestra sociedad ya que urgía salir de la pobreza lo antes posible, pero ahora es el momento de revisar este modelo de turismo y adaptarlo a la realidad actual, realidad cuyos aspectos más preocupantes desde una sensibilidad social son que los puestos de trabajo del sector están cada vez peor retribuidos y más precarizados y la práctica ausencia de una redistribución equitativa de sus beneficios económicos. Estamos comprobando que toda la parte negativa que trae este éxito del turismo de nuestras islas se externaliza al conjunto de nuestra sociedad mientras que dichos beneficios son enteramente privatizados.

Otro tema relacionado que quiero resaltar es mi total discrepancia con la criminalización que aquí han hechos los grupos parlamentarios del Partido Socialista, MÉS per Mallorca y Podemos culpabilizando a las familias de la falta de políticas de vivienda, y en especial de vivienda social realizada en las últimas legislaturas, de las que son corresponsables tanto el Partido Popular como el mal llamado Partido Socialista, y no quiero olvidarme de los de MÉS per Mallorca, antes llamados PSM.

(*Remor de veus*)

Muchas de nuestras convecinas y convecinos pueden sacar adelante sus familias gracias al complemento de ingresos extra que obtienen de alquilar un apartamento o una casita unas pocas semanas al año. Esto no es una moda actual, esto lleva haciéndose en nuestras islas durante toda la vida. Y ahora, como si nos tomase por sorpresa, se criminaliza. No dejo de sorprenderme con que se repita el argumento de que el único turismo malo para nuestro sistema social, ecológico y económico es el arrendamiento vacacional, obviando todos los perjuicios que ha traído la implantación del todo incluido en gran parte de las plazas hoteleras ofertadas en Baleares en los últimos tiempos.

Se diría que este gobierno, al que ahora previsiblemente se incorpora la cúpula de Podemos, se preocupa exclusivamente de que este turismo de todo incluido disponga de transporte *low*

cost que desde el aeropuerto ha costado a todos los Baleares más de 3.700.000 euros, según sus previsiones, que sabemos que no aciertan nunca y seguramente acabará siendo el doble o el triple.

Dicen que no hay dinero, por ejemplo, para el rescate farmacológico ni para...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Seijas, ha de finalitzar.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sí, ahora termino, no se preocupe. ... ni para suficiente personal sanitario ni para el rescate de ciudadanos, tan cacareado por los partidos de los *acords pel canvi*, pero si lo hay para subvencionar de manera encubierta este turismo cuyos clientes tampoco aportan en términos relativos a la economía general.

Es poco tiempo para todo lo que me gustaría decir de esta ley que para mí no responde a las necesidades de la ciudadanía, creo que esta ley debería...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Seijas, per favor.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

... ir en consonancia con la ley de urbanismo y con la ley de vivienda y no puede resolver la ley de turismo el problema que tenemos de vivienda en Baleares. Nada más. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Mixt, és a dir, de la RGE núm. 6685 fins a la 6707, de Ciudadanos, i també per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per altres grups parlamentaris té la paraula la Sra. Diputada Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Paso a defender las enmiendas de Ciudadanos que pretender dar un poco de coherencia a la norma dentro de lo que se pueda, ante un documento que es todo un saco de restricciones para los ciudadanos de Baleares frente a una actividad beneficiosa para las familias y para los municipios.

Como tengo muy poco tiempo defenderé aquellas enmiendas que me dé tiempo y espero que las escuchen, por favor, para ver si las pueden repensar.

Comenzaré con la modificación del artículo 75, que para nosotros sí que es muy importante esa modificación. Nosotros introducimos el concepto de zona preferente para la realización del alquiler turístico y eliminamos la existencia de zonas prohibidas o no aptas. Proponemos que esas zonas preferentes sean determinadas en el caso de que haga falta por los

ayuntamientos y que encontrasen esa zona sería un mérito a la hora de la adquisición de la plaza para ese municipio. Con este nuevo concepto los ayuntamientos pueden organizar la actividad dentro de sus competencias sin colisionar con normativas de rango superior.

En cuanto a la modificación del artículo 50.3, proponemos un nuevo redactado donde la vigencia de la DRIAT, que habilita para el ejercicio de la actividad, sea por el plazo de vigencia de la cédula de habitabilidad, y no de cinco años como propone el proyecto de ley. El proyecto de ley continuamente hace referencia a que en cualquier momento tanto la zonificación como los requisitos pueden variar y que no se renovará la posibilidad de la comercialización a los cinco años si la vivienda a los cinco años ya no cumple con algún requisito incluido el estar ahora en zona no apta. Consideramos que esta norma genera una gran inseguridad e incertidumbre para los ciudadanos que han hecho inversiones en su vivienda y han iniciado esta actividad.

Modificación del artículo 50.6, pretendemos que en los plurifamiliares sea la junta de propietarios quien decida la tenencia o no de contadores de agua. No tiene sentido que sea un requisito si los vecinos no lo consideran necesario.

Modificación del 50.7, el objetivo de esta enmienda es indicar que el alquiler turístico se podrá realizar si en los estatutos o el título constitutivo del plurifamiliar no lo impiden expresamente. Pero, y se lo explico al Sr. Antoni Reus, añadimos un punto más, que si algún vecino va a iniciar esta actividad, igualmente se tiene que reunir la junta de propietarios para ser informados y se tendrá que actuar de acuerdo con la Ley de propiedad horizontal. ¿Qué queremos decir con esto? Pues que en Ciudadanos somos conscientes que un alquiler turístico es una actividad económica particular porque se realiza las 24 horas del día, por lo que consideramos que se requiere un documento específico de uso de los espacios comunes, de normas de convivencia, donde se debería, por ejemplo, introducir el articulado de la Ley del alquiler turístico, para que sea conocido por todos los vecinos, y que sea de obligado conocimiento y aceptación por parte del cliente.

En cuanto al artículo 50.17, lo suprimimos, se suprime que las vivienda tengan que tener un mínimo de cinco años de antigüedad para poder comercializarse. Es otra medida arbitraria, desde Ciudadanos consideramos que estableciendo un número adecuado de plazas por municipios, que sería el límite, ya se evita esa especulación. Y cuando decimos un número adecuado de plazas, queremos decir que se tenga en cuenta la realidad de esta actividad en cada municipio, a su vez del crecimiento demográfico.

Suprimimos también el artículo 50.18, donde suprimimos que no se pueda construir en suelo rústico; si la casa está construida ¿por qué no va a poder alquilarla el propietario?

En cuanto al apartado 5, donde se define el concepto de canal de oferta turística, Ciudadanos propone que se defina como cualquier sistema con el que se comercialicen estancias turísticas en vivienda, entendiéndose por estancia turística aquella que se realiza por días o semanas y que preste servicios turísticos. La definición del proyecto ignora la prestación de

servicios turísticos, colisionando con la LAU en su definición de alquiler de temporada.

Y lo mismo pasa con la definición del canal de oferta turística.

En cuanto a la modificación del artículo 5.3, que también nos parece muy importante, el artículo punto 3 es el artículo donde dice que se ha de elaborar un límite de plazas por municipio, que nosotros consideramos que se ha de hacer, pero para saber dónde estamos, no restrictivo, sino para saber dónde estamos, y que exista efectivamente un número de plazas; pero nosotros ponemos un plazo de ocho meses para elaborar ese límite de plazas por municipio. ¿Por qué? Porque proponemos que, de no elaborarse ese límite de plazas en ocho meses, los propietarios que cumplan con los requisitos de la ley, podrán presentar la DRIAT con la consecuente inscripción en el registro y comenzar la actividad económica, adquiriendo la plaza posteriormente.

Desde Ciudadanos consideramos que el incumplimiento por parte de la administración de sus obligaciones, de sus plazos, no tiene que perjudicar en los plazos que tenía el ciudadano para su proyecto de inicio de esta actividad. La responsabilidad de la administración es muy importante ante el administrado.

En cuanto a la enmienda al apartado 6, en el artículo 49, Ciudadanos define la empresa comercializadora de estancias turísticas en vivienda, y aquí introducimos la posibilidad de alquilar por habitaciones y la posibilidad de alquilar la vivienda residencial.

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar, Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sí, acabo ya. Vimos que, efectivamente, la ley ya introduce ese alquiler por habitaciones y la vivienda residencial como habitual en 60 días, pero no estamos de acuerdo con los 60 días...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

... del alquiler por habitaciones porque no sabemos, es una medida arbitraria, porque una familia que lo puede alquilar más de 60 días...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester, ha d'acabar.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

... -sí, acabo-, de pronto la administración le dice: no, 60 días. No tiene sentido, además va en contra de la libre competencia. El alquiler por habitaciones es ...

EL SR. PRESIDENT:

Ho sent molt, Sra. Ballester, però li retir la paraula.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

... es promocionar un producto con respecto a otro.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, de la RGE núm. 6591 fins a la 6612 i de la 6614 fins a la 6616, i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per la resta de grups parlamentaris, té la paraula la diputada Sra. Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Sí, gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Per defensar les esmenes que resten vives i que van en la línia de l'esmena a la totalitat que aquest grup va presentar, perquè ni comparteix aquesta llei ni creu que vagi a solucionar res, més aviat tot el contrari, és una llei que crea problemes on no n'hi ha, on no n'hi havia -perdó-, genera incertitud i inseguretat jurídica i naixerà amb fortes febleses, fruit de l'errònia creença que el paper ho aguanta tot i que es pot legislar d'esquenes a la realitat, ignorant normes superiors i fins i tot drets fonamentals dels ciutadans, per als qual diuen que governen.

Som davant d'una llei que arriba tard, quasi a l'equador de la legislatura, però que la tramitació parlamentària ha evidenciat que necessitava madurar, si no, com s'explica que s'hagin presentat fins a tres esmenes a la totalitat, que els grups que donen suport al Govern hagin presentat més esmenes que l'oposició, que es mantenguin vives més de vint esmenes presentades per aquests grups, moltes de les quals dels mateixos que suposadament han elaborat la llei, i que fins i tot es vulguin modificar en aquest mateix plenari esmenes que encara es mantenen, o que Podem vulgui mantenir, com ho va dir públicament, l'emoció fins al final, que ja veurem què és el que depara la votació que es durà a terme.

Entenem que tot això no és seriós i la ciutadania no es mereix que es legisli d'aquesta manera, més quan es tracta d'una matèria sensible, amb una forta repercussió sobre la gent, les famílies, les economies domèstiques i els seus drets, perquè el de propietat privada creiem que és un dret que també ha de ser respectat.

Vostès duen avui una llei que s'aprovarà d'aquella manera, però s'aprovarà, i serà un reflex de les presses que s'han vist durant tota la seva tramitació, de la manca de consens, fins i tot entre els que, suposadament, són socis de govern, encara que avui tanquin una acord. I serà la seva aplicació pràctica la que posarà de manifest totes les seves deficiències, totes les seves mancances, perquè legislar així provoca aquest efecte quan no se sap analitzar bé la realitat que es vol regular.

Perquè entenem que aquesta llei realment no regula la realitat del lloguer turístic a les Balears, la llei el que fa és restringir, perseguir, prohibir i sancionar una activitat econòmica, activitat que subjecten a tants requeriments que pràcticament la fan inviable, i li atribueixen gran part dels problemes d'habitatge que pateixen aquestes illes. Pensen, erròniament, que posant entrebancs al lloguer turístic facilitaran l'accés a l'habitatge, i s'equivoquen, però mentrestant impediran des d'allà mateix que es puguin presentar noves declaracions responsables a l'espera d'una zonificació que ara s'ha de fer, suposadament abans de dotze mesos; es veu que, després de comptar bé, han vist que vuit mesos no eren suficients, però que si no es fa doncs tot seguirà igual, o sigui, fan el de sempre, suspendre a l'espera que un altre faci el que, per altra banda, no li correspon des del punt de vista competencial. Perquè també aquí ignoren les competències de l'administració que realment hauria de dur a terme aquesta zonificació, la que realment coneix les necessitats dins del seu àmbit territorial, que no és altra que la municipal.

Mentrestant, quants habitatges socials han fet vostès? Quina és la seva política d'habitatge? No la sabem.

I amb aquesta regulació, no sé si s'adonen, el que realment fan és afavorir els interessos dels hotelers, sí, aquests que alguns dels que estan avui aquí asseguts i que donaran suport a la llei tant han dimonitzat. Puc imaginar quines haurien estat les seves intervencions d'haver fet el PP aquesta llei, que conté, ho hem de dir, normes que ens duen a pensar qui hi ha darrera la regulació que proposen, com ara la disposició addicional segona ter...

(Remor de veus)

... que s'ha incorporat durant la tramitació parlamentària i que, sota el títol *Incentius per a la millora dels establiments turístics*, permet tot tipus d'exoneracions.

(Remor de veus)

La zonificació i la fixació de sostres, així com l'exigència de requisits restrictius, que no estan degudament justificats a la llei, confronta amb la normativa europea, els ho han dit, però els és igual, quan l'Estat impugni la llei sortiran amb allò que Madrid no reconeix el nostre autogovern. Però la realitat serà una altra, la tècnica legislativa deficient que han emprat, feta, a més, a consciència; i no em surtin ara amb allò que el Partit Popular, a la llei que va fer, prohibia el lloguer turístic als plurifamiliars i que aquest és l'origen de tots els problemes, perquè això també és restrictiu. Perquè el que ara se sotmet a debat i aprovació és la seva llei, en el 2017 i amb les exigències actuals, a més d'haver de repetir que el que vostès fan realment és impedir, de fet, una activitat econòmica sigui quina sigui la tipologia dels habitatges, perquè ja veurem qui estarà en condicions de superar tots aquests requeriments que ara imposen.

Per no parlar d'aquesta habilitació temporal o condicionada per realitzar l'activitat durant el termini que es fixi reglamentàriament i que, per defecte, és de cinc anys, que implica desconèixer directament el fonament mateix de les

declaracions responsables en un sistema on les autoritzacions han desaparegut, la qual cosa és jurídicament un disbarat.

O de les contradiccions que la llei contempla que, per una banda, no permet el lloguer d'habitacions, sense que se justifiqui aquesta limitació, i per altra banda, regula una nova modalitat, el lloguer d'habitatge principal, que permet la convivència de les persones residents a l'habitatge, a les persones usuàries, és una llei que manca fins i tot de coherència interna.

O de l'atac flagrant a un dret fonamental reconegut a la Constitució, com és la presumpció d'innocència, quan es presumeix que hi ha comercialització d'estades turístiques si es comercialitzen en condicions d'ús immediat, per a períodes de curta durada i no es pot acreditar que la finalitat de la comercialització és diferent de la turística; és a dir que qui lloga haurà d'acreditar que el lloguer que ha realitzat no té finalitat turística. I em demano com ho farà a satisfacció de l'administració que li ha obert un expedient sancionador, perquè del contrari, podrà ser sancionat amb multes que la mateixa llei s'encarrega d'incrementar notablement, amb la qual cosa, unit a l'amplitud amb què es defineixen ara els canals d'oferta turística, tenim una situació en la que el ciutadà mitjà que s'atreveixi a dur aquesta activitat pot o bé morir en l'intent o acabar sancionat amb la més absoluta indefensió.

I on queda el lloguer de temporada que permet la LAU? Ja no existirà a Balears? Obligarem la gent a haver d'anar als tribunals per defensar que es troba emparada per una norma estatal, perquè el legislador autonòmic ha trobat que és molt més còmode i pràctic presumir que tot el lloguer de curta durada és turístic? És això responsable?

Per totes aquestes raons mantenim les esmenes presentades, que postulen la supressió de gran part de l'articulat de la llei, en la línia del que ja vàrem defensar en el seu moment. I anunciam el nostre vot en contra de la llei, tal i com es perfilava, a l'espera del que resulti d'aquesta sessió plenària, que segur contribuirà a empitjorar-la.

Així mateix, mantenim i defensam l'esmena RGE núm. 6615/17, que preveu la incorporació d'un nou punt a la disposició transitòria primera que assegurí que les autoritzacions i la resta de títols habilitants existents a l'entrada en vigor de la llei mantindran la seva eficàcia i es regiran per la normativa que els era d'aplicació, és una qüestió de sentit comú i de seguretat jurídica que ha estat ignorada expressament durant tota la tramitació parlamentària i que, de no recollir-se, farà que les activitats que ara es venen desenvolupant, en base a una normativa totalment vàlida i eficaç, puguin quedar convertides en paper banyat. Perquè, malgrat s'hagi dit públicament que no es veuran afectades, ho va dir la directora general a una compareixença en aquest mateix parlament, la realitat és que de la llei es desprèn una altra cosa, quelcom més evident quan no s'ha volgut incorporar aquesta previsió a la disposició transitòria.

En definitiva, no compartim aquesta llei per principis i per responsabilitat, consideram que el millor que podríem fer seria aparc-la i intentar fer una regulació més assenyada i consensuada. No ho faran perquè no escolten ningú, manco a

l'oposició, aquest és l'exemple més clar que les seves paraules, que vostès empen sovint, rara vegada tenen reflex en els seus fets.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, presentades conjuntament amb el Grup Parlamentari Socialista, RGE núm. 6632, 6673, 6671, 6674 i 6679, i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tampoc no entraré ara a revisar el que deia la Llei del 2012, però sí que volia fer un apunt sobre la tramitació de la llei. La Llei 8/2012 es va aprovar el 17 de juliol, avui som 18 de juliol; va entrar en el Parlament un 14 de maig, aquesta ha entrat en el Parlament l'11 d'abril, per tant, una llei que és de modificació enfront d'una que era una llei completa ha tengut més d'un mes més de tramitació. La del 2012 va tenir més esmenes, i no és que el Partit Popular no en presentàs, el Partit Popular va presentar de l'ordre de 40 esmenes, per tant crec que, en comparació, la tramitació d'aquesta llei ha tengut una tramitació adequada i, en tot cas, més llarga que la que va tenir la del 2012, i amb manco esmenes, encara que n'hi hagi hagudes moltes, amb manco esmenes.

Però repassaré les que queden vives nostres. Anunciar, en primer lloc, que retiram la 6674.

Després, pel que fa a la 6632, entenem que seria lògica la seva introducció, atès que fa una aportació a l'exposició de motius en línia amb una esmena ja incorporada en comissió respecte dels establiments de turisme interior.

I finalment, ens queda un bloc, que són tres esmenes, que són la 6771, 6773 i 6779, que creiem que suposen una millora del text en destacar el paper que han de jugar els PIAT i els PTI en la regulació com a instruments que, per dir-ho de qualque manera, amb major esperança de vida, de qualque manera, que la llei ja apunta en aquest sentit, quan ja preveu el paper d'aquests instruments, però creiem que seria bo que quedàs de forma més explícita a la llei.

Pel que fa a la tramitació que hi ha hagut, i com ja he dit, amb una ponència prou més llarga que la que va tenir la llei completa, la Llei del 2012, personalment he de dir que estic satisfet de les millores que s'han pogut introduir, és una llei complexa, hi ha hagut moltes esmenes, moltes contraposades, amb les quals hem fet un esforç d'afinar el text i d'arribar a acords. Un text que, gràcies a les aportacions que hi ha hagut, és més respectuós amb les competències dels consells insulars i els dona un marge major de regulació; un text que ha suavitzat alguns requisits i n'ha clarificat alguns aspectes que podien ser pocs clars.

I, Sra. Perelló, revisi la transitòria, perquè en el seu punt quart diu quina normativa s'aplicarà, i, en tot cas, l'article 50 també deixa clar quins requisits s'apliquen a les noves comercialitzacions i quins a les vigents.

També es va introduir per a major claredat, un punt cinquè a la transitòria, respecte de la zonificació.

És un text que també preveu un major reforç en la lluita contra l'oferta il·legal, gràcies també a l'aportació de diferents grups, un text que preveu una major responsabilitat de les plataformes comercialitzadores, un text també, com ja ha avançat el conseller, introdueix també la derogació d'aquelles normes més desenvolupistes de la Llei 8/2012 que varen quedar suspeses amb el Decret Llei 1/2016.

Un text també que preveu la possibilitat de la versió que hem entès que podia ser més social de la comercialització d'estades, quan aquestes es duguin a terme a la residència habitual per períodes limitats, però sense sostreure-les dels requisits de places, per no posar en risc la contenció per la qual aposta la llei.

És un text complex perquè afronta un tema complex, un text necessari per ordenar i regular una activitat que ens ha desbordat i contra la qual la llei vigent s'ha demostrat totalment inefectiva.

Vull destacar el canvi de paradigma que suposa la nova regulació d'estades turístiques enfront de la regulació vigent, la regulació actual està basada, en essència, en la tipologia d'habitatge, aquest va ser l'eix central de la regulació que va introduir la Llei 8/2012, una regulació, a més, que no va ser, precisament, clara ni pacífica i que, de fet, va sofrir diverses modificacions i adaptacions; vull dir, de fet, la llei, en poc més d'un any ja havia sofert tres modificacions. La llei partia del supòsit que només es podien llogar habitatges unifamiliars aïllats o aparellats, per a continuació introduir la possibilitat d'introduir tipologies anàlogues mitjançant la tramitació d'un expedient.

Després es varen introduir modificacions mitjançant el Decret Llei 6/2013, per permetre que a l'illa de Menorca reglamentàriament s'establissin altres tipologies d'habitatges.

I va acabar amb el Reglament, el Decret 20/2015, en el qual, de forma un poc imaginativa, s'introduïa la possibilitat d'habitatges entre mitgeres quan aquests no estaven prevists a la llei. Per aquí va anar el Partit Popular pel qual, malgrat la seva majoria absoluta a la passada legislatura, afinar aquesta tipologia va ser un autèntic maldecap.

Al marge d'aquesta definició que va anar canviant de la tipologia, els habitatges estaven excepcions de la lògica de l'intercanvi de places i, per tant, permetia un creixement il·limitat. Aquesta llei, aquest projecte de llei que avui es du a aprovació fa aquest canvi i allò principal no és la tipologia, encara que evidentment tenguí la seva importància, allò principal és la zonificació i el sostre de places. És al zonificació perquè la llei permet que s'estableixin els àmbits on es pot dur a terme i on no la comercialització turística, amb una ordenació territorial i urbanística, de la mateixa manera que hi estan

subjectes altres activitats. D'aquesta manera es permet identificar les zones on la comercialització d'estades turístiques pot ser i és una activitat positiva que genera riquesa i dinamitza l'economia i les zones on aquesta activitat pot crear i crea problemes.

I d'altra banda, el sostre de places, perquè és el que ens permet la contenció de l'oferta turística en general, no només de la comercialització d'estades turístiques, sinó de l'oferta turística en general. Una contenció i una reducció de l'oferta necessària des del punt de vista de la capacitat de càrrega, des del punt de vista ambiental. Un sostre de places que s'introdueix de manera efectiva, no només com ja dic, pel que fa als habitatges, sinó sobretot a l'oferta d'allotjament, les famoses excepcions vigents d'ençà que s'introduís l'intercanvi de places, i he de corregir el conseller, no va ser a l'any 99, va ser a l'any 98, amb el decret anterior a la Llei 99, no només permetia un creixement sense límit de places en habitatges, també en hotels de 5 estrelles, en establiments de turisme d'interior, o en hotels de ciutat. A més, com ja s'ha comentat, la fórmula d'intercanvi permetia per exemple eliminant un número de places determinades doblar..., per exemple eliminant 100 places se'n podien donar d'alta 200.

Aquesta llei per tant, preveu una contenció clara del nombre de places, fent efectiu sense excepcions l'intercanvi. És més, preveu el decreixement de places, establint que aquells establiments donats d'alta mitjançant aquestes excepcions en produir-se la seva baixa no facin incrementar la borsa. Creiem des de MÉS per Mallorca que és una previsió valenta i necessària d'aquest projecte de llei que creiem que és un dels seus aspectes més positius, com també ho és el fet que suposi una moratòria a les autoritzacions d'estades en habitatges mentre no es realitza aquesta zonificació.

És cert que la comercialització d'estades turístiques, però no només la comercialització d'estades turístiques, el mateix fet turístic en el seu conjunt a les nostres illes, exerceix una forta pressió damunt el nostre territori. És cert també que la comercialització d'estades turístiques, però no només la comercialització d'estades turístiques, sinó el mateix fet turístic, exerceix també sobre el territori una forta pressió sobre l'accés a l'habitatge. I aquesta llei aposta per la contenció, fent efectiu aquest sostre de places. Però també és cert que això no és ni una llei d'habitatge, ni una llei urbanística i això crec que ho ha dit ja la Sra. Seijas i li he de donar la raó.

Des de MÉS per Mallorca creiem que hem d'aprofitar la moratòria que suposa aquesta llei en la comercialització d'estades, per pactar una llei d'habitatge valenta que afronti la problemàtica d'habitatge i per pactar unes mesures territorials també necessàries. No pretenguem resoldre tots aquests problemes amb una llei sectorial, que és només una part de la solució, una passa més que ens permet una contenció, una passa més cap a un objectiu, però que després d'aquesta passa ens hem de posar a preparar les següents.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, presentades conjuntament amb el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, RGE núm. 6632, 6671, 6673, 6674 i 6679, i per posicionar-se respecte les esmenes presentades pels altres grups parlamentaris té la paraula la Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Els lloguers turístics, o més ben dit la possibilitat que és del que majoritàriament parlo aquí, que un particular pugui fer aquesta activitat, genera sempre un debat apassionat i apassionant. Parlo d'una activitat que, com també ha dit la Sra. Seijas, no és nova, fa molt de temps que ja es fa, però és cert que de fa molt poc temps ençà s'han donat una sèrie de fets que han dut que aquesta activitat hagi agafat un volum, una volada enorme.

Són diverses les qüestions que no vam anomenar aquí, però entre d'altres, les companyies de baix cost, els problemes a altres països, l'imparable nombre de viatgers que cada any cerquen un lloc diferent de la seva residència per fer el seu temps d'esbarjo, el turista que cerca el seu viatge a mida, diferent del que havia tingut fins ara i l'indiscutible atractiu de les nostres illes, són algunes de les causes que fan que aquesta modalitat hagi tingut un augment de forma considerable. Però sens dubte el motiu determinant d'aquest augment ha estat la revolució digital, que fa possible mitjançant aquestes plataformes tecnològiques el que fa poc temps era impensable, posar en contacte una persona de qualsevol poble d'aquestes illes, amb una altra de qualsevol indret del món.

La suma de tots aquests factors fa que tinguem aquesta enorme responsabilitat de gestionar l'èxit, un enorme èxit de la nostre destinació turística. Pensam que aquesta gestió ha de cercar l'equilibri, l'equilibri entre la indústria de l'oci, que és el turisme, i les necessitats d'una població resident que se'n beneficia i que a la vegada en pateix conseqüències positives i negatives. Gestionar l'abundància és el repte que tenim.

Aquest Govern, contràriament al que va passar l'anterior legislatura, ha optat per abordar aquesta situació, per cercar solucions, per cercar fórmules per aconseguir aquest equilibri necessari. El Govern del Sr. Bauzá va negar el problema i va mirar cap a una altra banda i conseqüentment no va fer res.

Avui, amb la modificació de la Llei 8/2012, que aprovarem, estableix una regulació de les estades turístiques a habitatges, basada en paràmetres d'ordenació territorial dels recursos turístics; llei que tindrà tota la legitimitat del món, la que li dóna sobretot que surti d'aquesta cambra amb representants democràtics, Sra. Ballester. Per tant, amb aquesta modificació s'abandona l'anterior regulació que permetia el lloguer turístic als habitatges de totes les tipologies, excepte els habitatges plurifamiliars. Discriminació total i absolutament arbitrària, sense cap base racional o jurídica que la sustentés, l'únic que es va argumentar per fer aquesta discriminació, és que els turistes que s'allotjaven en els plurifamiliars feien molt de renou. I els turistes que lloguen una casa entre mitgeres mai no fan renou? Jo em demano, només fan renou els turistes que s'allotgen en els habitatges plurifamiliars? I els que van als

hotels no piulen? Hem vist turisme incívic i jo crec que no està relacionat directament amb el lloc on s'allotja, jo crec que té molt a veure amb la qualitat de la nostra oferta, que és sobretot on hem d'incidir.

En qualsevol cas, eliminar la possibilitat de fer estades turístiques a habitatges plurifamiliars no va eliminar el problema, perquè avui gestionam la Llei turística de l'any 2012 del Sr. Delgado, avui tenim el que vàrem sembrar i el que vàrem sembrar, n'hi ha prou a veure-ho sortint al carrer. Està clar que no ha estat cap solució el que va establir la llei Delgado, per això aquesta modificació.

D'aquesta manera la llei estableix que hi haurà zones aptes per a la comercialització d'estades turístiques i zones que no ho seran, ja que amb aquesta comercialització es fa un ús extraordinari turístic, es fa un ús extraordinari turístic d'habitatges que són residencials. I jo crec que aquest és un concepte que hem de tenir sempre ben present, perquè no deixa de ser una activitat econòmica, no deixa de ser un ús econòmic en una activitat industrial d'una qüestió que és un bé residencial. Per això aquesta zonificació feta en els plans territorials insulars, o en els plans d'intervenció en àmbits turístics, amb participació ciutadana en aquests casos i amb criteris de sostenibilitat social i mediambiental, són una garantia que aquesta zonificació es faci d'una manera com toca. Zonificació que s'establirà per llei i no com a Canàries que es va fer mitjançant un decret. També amb aquesta zonificació s'han de tenir presents, per suposat, indicadors poblacionals, la situació dels recursos i de les infraestructures de cada illa. La zonificació no és arbitrària, com si ho era deixar fora una tipologia d'habitatges. I no és una decisió del consell respectiu, s'han d'emparar en aquests criteris i s'han de fer amb el procediment que toca.

Cada illa té una realitat diferent, quantes vegades ho hem sentit en aquesta cambra, per tant, aquesta realitat diferent té unes solucions diferents. Amb aquesta modificació, cada consell podrà regular aquesta activitat econòmica, de forma que pugui donar solució a les distintes solucions que es plantegen a cada illa, situacions distintes requereixen regulació diferent.

I també vull fer èmfasi en una qüestió que em sembla molt important, que l'hem sentida també moltes vegades aquí, aquesta modificació respecte les competències insulars i municipals. I no és passar la patata calenta, és respectar l'autonomia política, les competències de les altres institucions, ben igual que volem que també respectin la nostra. No hem de perdre de vista que aquesta llei regula una activitat turística, és una regulació sectorial turística, regula el sector econòmic més important d'aquestes illes. I de la mateixa manera que no es pot posar un taller mecànic, una tintoreria, o un hotel a qualsevol part, la zonificació assenyalarà les zones aptes per fer aquesta activitat econòmica. No és una regulació fàcil, ho hem vist a la ponència i ja ho sabem i ho hem constatat, és una regulació complexa, una prova d'això és que moltes ciutats que tenen aquesta mateixa problemàtica, han fet regulacions ben diferents d'una mateixa qüestió.

Regulam un fet nou, fàcil d'identificar perquè tots el veim, però que a l'hora d'abordar-lo, alguns aspectes s'escapen de les mans i tornen a l'univers tecnològic. Volem regular un efecte

de la revolució tecnològica i això no és fàcil, el que és evident però és que una nova forma de fer turisme que tenim avui, és una realitat i fa necessària una nova fórmula de regular i de controlar. No serveixen les receptes d'abans.

A la ponència s'han transaccionat esmenes de tots els grups, en general s'han acceptat aquelles que clarificaven el text i els conceptes. Pel que fa a les nostres esmenes, la 6632 és una esmena a l'exposició de motius que té a veure amb una altra esmena que sí que ha estat integrada dins el text i pensam que seria oportú que quedés també reflectida a l'exposició de motius, fa referència als allotjaments hotelers denominats turisme d'interior, de l'article 3.1, lletra a), en relació amb l'article 39.1, lletra d), del text vigent de la llei. Es tracta sobretot de diferenciar clarament aquesta modalitat dels habitatges objecte d'estades turístiques, ja que pot haver-hi confusió. Per tant, s'especifica que han de tenir un mínim de cinc unitats d'allotjament.

La 6671 és una esmena que vol especificar que tant els PIAT com els plans territorials insulars han d'establir els criteris per a la delimitació de les zones aptes per a la comercialització d'estades turístiques en habitatges i amb aquests criteris els ajuntaments han d'incorporar la delimitació d'aquestes zones en el planejament municipal. Es tracta de clarificar com els ajuntaments han de reflectir en el seu planejament la zonificació.

La 6673 fa referència als requisits de la ubicació de l'habitatge a una zona apta per poder presentar una DRIAT, per fer la comercialització turística d'estades, ja sigui seguint el procediment que marca l'article 5 o l'article 75. En el text inicial només es feia referència a l'article 75 i és necessari també que faci referència a l'article 5. En realitat la llei marca dos camins per a la zonificació, els dels PIAT i els PTI, que assenyala l'article 5 i el que marca l'article 75 que té una vigència de 12 mesos, segons la disposició transitòria quarta. Per això és important que també es faci referència a l'article 5, que és el mecanisme natural que la llei estableix per fer la delimitació de les zones aptes.

Retiram la 6674.

Pel que fa la 6679, clarifica també el procediment a seguir mentre els PIAT o els PTI no estiguin aprovats, pel que fa a la delimitació de les zones aptes. Així estableix un sistema, que serà vigent 12 mesos com deia abans, per tal de què els consells puguin fer la delimitació mitjançant acord de ple i posterior publicació.

Pas a fer un breu comentari d'algunes de les esmenes que queden pendents i que no acceptarem. Jo faria sobretot un comentari a les d'El Pi, parlava contínuament el Sr. Melià que correspon als ajuntaments fer la zonificació. Jo també li faré una reflexió, els plans territorials, els PTI, els plans sectorials, el de comerç, per dir alguna cosa, el d'indústria, vinculen els ajuntaments i per suposat també a la seva planificació urbanística, Sr. Melià. Llavors davant una llei sectorial com és la que estam modificant, que respecte repetesc les competències dels ajuntaments, és natural que incideixi damunt el planejament, però no els llevi l'autonomia.

Una qüestió molt important també que estableix aquesta llei que se n'han fet ressò anteriors persones que m'han precedit, és que estableix un sostre de places, ho podem dir com sigui, però estableix un sostre de places. Llavors jo dic una cosa, un pic establert aquest sostre de places, si cada un dels ajuntaments fes la zonificació i la zonificació també implica la densificació, ens podríem trobar que hi ha una desconexió. És necessari, entenem, que hi hagi una institució supramunicipal per donar coherència i racionalitat a la distribució de les places que vénen del sostre, perquè, a més, com també ja s'ha dit, hi ha zones turístiques que comprenen més d'un ajuntament i n'hi ha que més. Però, a més, si el sostre 10 per posar una xifra a Mallorca, si cada ajuntament se'n queda 7, ja tenim que això no és una cosa que tenguí futur, no és una cosa que sigui possible de gestionar. Llavors nosaltres entenem que és absolutament necessari i a més és evident que hi hagi aquesta institució supramunicipal, com és en totes les altres normatives sectorials, que vetlli per aquesta coherència i per aquesta distribució dins tota l'illa.

Una altra qüestió que també pens que és important que comentí és el tema de l'afiorament. Nosaltres sempre havíem dit, Sr. Melià, que era important regular aquesta modalitat d'allotjament, jo mateixa ho he dit en aquesta mateixa tribuna a l'anterior legislatura, perquè és una realitat que es dona i és una realitat que ignorar-la no serveix per a res, de fet la vàrem ignorar i miri on som. Però això no vol dir donar amnistia, carta blanca o barra lliure a tota la gent que ho vulgui fer, ben igual que tothom no pot posar un taller mecànic, una tintoreria, no tothom ho podrà fer perquè no té els requisits.

Estam regulant una activitat econòmica, estam regulant una qüestió que dona un ús econòmic important a un ús residencial, i el que nosaltres sempre havíem dit i seguim mantenint és que hi ha d'haver unes regles clares, bàsiques i evidents i amb uns requisits perquè es pugui fer amb seguretat, seguretat per a la persona que ho fa, seguretat per a la persona que ve com a turista i davant la seva pretensió que tots els que ho han fet ho poden seguir fent, ens sembla terrible i totalment injust. I ens sembla un despropòsit, li ho he de dir emprant les seves pròpies paraules, per què és un despropòsit? Perquè hi ha gent que ho ha estat fent sense tenir cap requisit, hi ha gent que no ho ha fet perquè igual no ho sabia i té els requisits, i el propi i natural és que, una vegada establerts aquests requisits, aquelles persones que sí tenen els requisits, valgui la redundància, ho puguin fer. Creiem que és important posar-nos d'acord amb aquests requisits, tot el que vulgui, però el que no pot ser és que jo, com que ho he fet l'any passat, ara resulta que ja està. I l'altre que no ho ha fet què, Sr. Melià, no li sembla terriblement injust? Ho és, ha de reconèixer que és totalment injust. Llavors no ens sembla bé aquesta lectura que fa vostè.

Només li diré una qüestió, Sra. Seijas, jo també estic totalment d'acord amb vostè que aquesta llei no pot arreglar un terrible, un greu problema d'habitatge que tenim, és una qüestió que ha d'arreglar la llei sectorial, la llei pròpia d'habitatge, amb mesures transversals i que evidentment el turisme incideix, quantes vegades no hem dit que el turisme és tremendament transversal, incideix en salut, incideix en habitatge, incideix fins i tot en educació m'atreviria a dir, que sembla que està més enfora. Incideix en tots els àmbits de la nostra vida i per suposat damunt l'habitatge, amb més o manco mesura, però hi

incideix, no diguem fins on, però hi incideix. Però no és la llei pròpia on s'ha d'arribar a acords i solucions importants, de calat, perquè aquest problema es resolgui. Totalment d'acord amb vostè.

I també, Sra. Silvia Tur, de Gent per Formentera, aquesta llei estableix un sostre de places, -que justament ara veig que no hi és-, aquesta llei estableix un sostre de places, ha quedat absolutament clar, ho ha dit el vicepresident al principi. I aquest sostre és aquest i després aquesta llei, respectant totes les competències municipals i insulars, dona la potestat..., els reconeix la potestat, més que donar-los-la, que elles en el seu moment, quan facin mitjançant PIAT o PTI, puguin determinar un altre nombre, però aquesta qüestió no vol dir que avui ja no tenguem un sostre de places. Avui el tenim i cada un dels consells insulars en l'àmbit de les seves competències, podrà, si ho troba adient, modificar en el sentit que trobi oportú aquest sostre.

Veig que s'ha acabat el temps. Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, RGE núm. 6650, 6652, 6653 i 6659, i també per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo començaré amb unes veritats incòmodes, supòs que per a algú seran incòmodes, perquè sembla que són coses que tothom veu, però sembla que no tothom actua en conseqüència en el debat que hem tengut fins ara i en el debat que tenim avui mateix. La primera veritat, vostè, Sr. Melià, que diu que a l'esquerra estam en possessió de la veritat, ja em sabrà dir si vostè troba si és veritat o no el que diré, la primera veritat és que som davant d'un fenomen que es troba en creixement exponencial, es troba en creixement exponencial que a molts destins turístics és un problema, que en destins turístics de les Illes Balears és un problema i que en alguns llocs crea autèntica alarma social, ara darrerament, supòs que passa a altres llocs, però jo he llegit els problemes que tenen al barri de la Barceloneta, de Barcelona, per exemple, alarma social, eh, gent que se'n va del barri perquè no pot suportar la convivència amb aquest fenomen.

És un fenomen disruptiu a l'àmbit del turisme, no tant el lloguer turístic com a tal, que, com ja s'ha dit, fa temps que funciona, sinó la generalització de la comercialització a través de plataformes web; un fenomen disruptiu vol dir que crea un panorama totalment nou i que trenca les regles del joc a les quals estàvem acostumats en matèria turística i, per tant, com a fenomen disruptiu tenim l'obligació, com a govern, com a parlament, de regular-ho, perquè és un risc d'alterar totalment el mercat turístic i tenim necessitat, en la mesura de les

possibilitats i en la mesura de la velocitat a la qual va la legislació, que és molt més lenta que la que va la realitat, de posar uns límits a aquesta activitat, perquè evidentment tenim l'obligació, tenim la responsabilitat de mantenir un equilibri en aquesta activitat tan important com és el turisme a casa nostra.

En definitiva, per tant, aquest fenomen en creixement exponencial, aquesta veritat incòmoda, que jo diria, comporta uns riscos i uns perills que hem d'afrontar i que no podem ignorar, no podem mirar cap a una altra banda.

I l'altra veritat incòmoda que volia posar sobre la taula és que la modalitat més polèmica del que tractam aquí, que són els plurifamiliars, ja està prohibit -ja ho sé que ho sabem tots-, ja està prohibit, i, tot i així, no ha estat obstacle per al descontrol al qual em referia abans, és a dir, perquè això sigui un problema. I per això en els acords pel canvi vam dir que regularíem el lloguer turístic en plurifamiliars, i això ho dic, ho repeteixo, en els acords pel canvi, perquè ho tinguin present tots els que van signar aquests acords pel canvi, que regularíem el lloguer turístic en plurifamiliars.

I em sembla que aquesta segona veritat incòmoda hauria de ser un aprenentatge per a tots nosaltres, perquè una cosa que ha estat prohibida no hem estat capaços de controlar-la i per açò serem molt il·lusos i ens pensem que pel fet de continuar-la prohibint serà l'estratègia adequada per canalitzar-la i controlar-la.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Gràcies, Sr. Melià.

I a l'hora d'intentar resoldre aquesta realitat, i estic content, doncs, que estigui d'acord amb aquestes veritats incòmodes, a l'hora de resoldre aquesta complexitat ens trobem amb una sèrie de valors que estan en joc que a tots ens semblen dignes de protecció, però que en alguns casos poden entrar en conflicte, i aquí rau la complexitat del que tenim entre mans.

I també els oradors que m'han precedit hi han fet referència, la socialització dels beneficis del turisme, valor digne de protecció; el dret d'obtenir rendes del patrimoni immobiliari, un valor digne de protecció; el dret a l'habitatge, un valor importantíssim, digníssim de protecció; la necessitat d'un desenvolupament turístic equilibrat, un desenvolupament turístic equilibrat, això em referesc al model, i aquí torn a parlar de la disrupció que suposa això, per tant, el model, tenim l'obligació de determinar un model i que aquest model sigui harmònic amb la resta d'activitats que es fan en el nostre territori. I després la quantitat, evidentment, la connectivitat no controlada que, com molt bé ha comentat el vicepresident, no entrava dintre del concepte de borsa de places, per tant era totalment fora de qualsevol límit, ens fa córrer el risc de desequilibrar aquest desenvolupament turístic. Per tant, valor digne de protecció, un desenvolupament turístic equilibrat. I com no, també, el dret al descans dels vesins, o simplement el gaudi de la ciutat i dels pobles com a ciutadans en el nostre dia a dia, en el qual és evident que la coexistència amb el fenomen turístic l'altera d'una manera o una altra, això evidentment ho hem de donar per descomptat, però crec que sí que podem aspirar a garantir als nostres conciutadans que poden viure com

a ciutadans en el seu dia a dia sense estar totalment condicionats per l'activitat turística.

Per tant, com deia, tots valors dignes de protecció, almanco per al nostre grup parlamentari.

I per tant, la pregunta del milió és: com casem tot açò, com casem tots aquests valors que són contradictoris entre ells? I la resposta només pot ser una, evidentment, que és equilibrant aquests valors, equilibrant-los, tenint-los tots en compte.

I això només es pot fer de la manera que nosaltres creiem que ho fa aquesta llei, amb més o menys encert, però és el que fa aquesta llei, que és regular un fenomen emergent, disruptiu, com deia, amb prudència, amb prudència; perquè aquesta llei permet el lloguer de vacances, especialment en plurifamiliars, que és el nucli del problema, amb prudència i amb respecte a les competències dels consells insulars en ordenació del territori i en ordenació turística, tots aquests elements són importants. Es permet el lloguer de vacances a plurifamiliars, amb prudència i amb respecte a les competències de la resta d'administracions.

Davant dels riscos evidents, i ja els he citat i em sembla que formen part d'aquesta veritat incòmoda, i si algú els nega m'agradaria que ho digui clarament, davant d'aquests riscos evidents crec que més val ser prudents i exigents, és un primer pas, posem la llei en marxa, mirem com funciona i, si cal, ja es faran els ajustos que pertoqui.

Deia el Sr. Melià que no hi hauria problema perquè no es presentaria cap declaració responsable perquè ningú no es podria ajustar a aquests criteris, bé, ja ho veurem, aquesta és la seva previsió. Ja ho veurem, però escolti'm, sempre hi som a temps d'obrir l'aixeta, en canvi, vostè ho sap perfectament, és molt més difícil tancar-la un cop l'hem oberta. Per tant, em sembla que és prudent l'opció que pren aquesta llei i per això nosaltres la suportem o diria que l'hem suportada de forma progressiva, perquè nosaltres vam entrar en aquest debat amb un escepticisme important respecte del projecte i hem anat a parar a la decepció respecte dels grups que s'han dedicat a criticar la llei, sense atendre la complexitat de tot el que jo acab de dir i, de fet, vostès mateixos en algun cas de forma implícita ho reconeixen, perquè diuen: bé, també té coses negatives, però això ja ho diran els altres grups. Doncs, molt bé, jo he volgut dir les negatives i les positives i he dit que la nostra postura és que s'ha d'arribar a un equilibri entre tot açò, per ser pragmàtics i per donar resposta realment... per donar una resposta honesta als nostres conciutadans del que ja és un problema, com a mínim diguem un tema al qual hem de donar resposta.

Els grups de l'oposició, és clar, han fet algunes afirmacions que jo em veig amb la necessitat de rebatre, perquè, és clar, s'ha començat dient que la llei era un bunyol, i jo els he de dir que, sincerament, a mi m'hagués agradat una llei més simple, però he anat veient durant tota la tramitació de la llei que és molt difícil donar resposta a una realitat tan complexa amb solucions simples, perquè per solucions simples ja tenim la llei actual, per solucions simples ja tenim la llei actual i ja veiem quin resultat ha donat. I jo he parlat de caos, he parlat de descontrol i he parlat d'alarma social, tot açò és resultat

d'haver mirat, quan era el moment, haver mirat cap a una altra banda, haver fet una prohibició sobre el paper i després no haver fet la feina rigorosa de control i d'inspecció que tocava. Per açò m'ha fet molta gràcia quan la portaveu del PP, la Sra. Perelló, ha dit que aquesta llei crea problemes on no n'hi havia; no, Sra. Perelló, el problema hi és, el problema hi és i el que intentam és donar-hi resposta i el problema s'ha creat, precisament, perquè la Llei de l'any 2012 mirava cap a una altra banda i no donava solució a un problema que realment sí que existia.

I m'ha sabut molt de greu que per part d'El Pi també ens hagi dit fem com Bauzá, precisament, no?, perquè, com li ha dit algun altre portaveu, per començar la prohibició, és a dir, l'activitat aquesta del lloguer de vacances es podia fer a qualsevol banda, sense tenir en compte per a res absolutament el parer de les administracions locals i, a més a més, estava prohibit fer-ho en plurifamiliars. Jo crec que vostès haurien de ser conscient, o jo almenys intent ser conscient moltes vegades, és clar jo, el meu grup parlamentari som tres diputats i no..., -exacte, per això li dic, Sr. Melià, som tres diputats, per això li deia, no volia fer referència a la grandària del seu-, però deia, nosaltres som tres diputats, i jo entenc que no puc pretendre que les lleis surtin exactament com voldria el meu grup parlamentari i el que he de fer és intentar arribar a uns consensos més amplis per intentar posar la falca, els temes que realment ens semblen importants.

I jo crec, jo li he fet referència a dos elements molt importants d'aquesta llei, un és el fet que admet el lloguer en plurifamiliars, i l'altre és que en aquesta zonificació les administracions locals hi poden dir alguna cosa, cosa que amb la llei actual no la poden dir, em sembla que són elements en què tal vegada vostès es tiren un tret al peu amb aquesta oposició tan frontal a aquesta llei, perquè correm el risc que el resultat que surti avui d'aquest Parlament tal vegada sigui pitjor, des del seu punt de vista, del que hi ha en aquests moments en el dictamen que debatem ara.

I en el temps que em queda parlaré de les esmenes, de les esmenes del nostre grup parlamentari. El nostre grup parlamentari va presentar 17 esmenes de les quals hem arribat a transaccions amb 8, em sembla un número important, que ens ha permès fer aportacions importants en el concepte del canal d'oferta turística, per exemple; en l'obligació que es publiciti el número d'autorització; molt important per a nosaltres, en què quedi clarament establert el rang reglamentari de molts dels requisits per a aquesta activitat i, per tant, s'hagi salvaguardat la competència dels consells insulars en aquesta matèria. Per tant, estam raonablement satisfets de les aportacions que hem pogut fer amb aquestes vuit esmenes transaccionades.

N'hi ha set que les hem retirades, moltes formen part... d'aquestes set que hem retirat moltes formen part de les transaccions a les quals hem arribat amb el... bé, anava a dir els grups de la majoria, però bé, la majoria la fem entre tots, els grups de la majoria en construcció.

I en queden quatre de pendents, però de fet només seran dues, perquè ja anuncio que retirem les esmenes 6652 i 6653, que fan referència al règim transitori, les retirem perquè em sembla, doncs, que entre les diferents possibilitats que tenim de

règim transitori hem arribat a un punt intermedi, per tant una mica està en aquesta línia del que deia, no podem pretendre que la llei surti exactament com nosaltres voldríem. Creiem que en aquest sentit s'ha avançat, s'ha posat aquest límit màxim d'un any per fer la zonificació, estam satisfets i per tant retirem aquestes dues esmenes, 6652 i 6653.

Per tant, ens quedarien dues esmenes, la 6659, que fa referència als expedients d'infracció urbanística, i la 6650, que fa referència a com coexisteix l'activitat dels arqueòlegs amb la dels guies turístics. Per a les dues proposaré transaccions que, evidentment, queden sotmeses a què cap grup no s'oposi a la possibilitat de tramitar aquestes transaccions.

Respecte de l'esmena 6659, la qual, com deia, fa referència als expedients d'infracció urbanística, respecte del redactat actual, nosaltres, com saben els altres ponents de la llei, volíem que s'excloués la possibilitat de fer aquesta activitat en els immobles que es trobassin en situacions de fora d'ordenació previstes a l'article 68.2. Nosaltres la transacció que proposàriem, hem passat un text a tots els portaveus, la transacció que proposàriem és restringir-ho encara més, deixar-ho en l'article 68.2, punt lletra b), per tant, només que no es pogués fer aquesta activitat en aquells immobles que es van construir sense llicència en el seu moment, que, pel motiu que sigui, no se n'ha ordenat la demolició, però que el paper que els reserva el planejament és d'acabar desapareixent, per tant no es poden fer obres de consolidació, no es poden fer millores, per tant nosaltres creiem que és molt coherent, seria congruent que tampoc no es permetés explotar-los econòmicament permetent aquesta activitat.

I a més a més, també, recuperàriem el redactat original, que aquest sí que és tal com els ho he passat per escrit, el redactat original que vam parlar en ponència, que seria substituir el que diu ara, que diu que no es poden comercialitzar estades turístiques a cap habitatge respecte del qual s'imposi sanció ferma per infracció greu o molt greu, ho canviàriem per "a cap habitatge respecte del qual s'imposi o s'hagi imposat ordre ferma de demolició o restitució total o parcial per infracció greu", que va semblar que la major part de grups trobaven que era més consistent aquesta definició.

No faig el canvi que he parlat amb vostè, Sr. Melià, de només fer-ho per als que no han presentat noves declaracions responsables, perquè crec que aquests dos canvis ja milloren respecte del que vostè... respecte del seu posicionament inicial aquest redactat, primer, perquè en lloc de sanció parlem d'ordre de demolició o restitució, que crec que vostè està d'acord que és molt més consistent, i els fora d'ordenació els restringim només als de la lletra b). Per tant, doncs, si ningú no hi té cap inconvenient, aquesta seria la transacció respecte d'aquest punt.

I respecte de l'altre punt, és un tema que no forma part del lloguer de vacances, és un d'aquests canvis que fem aprofitant que modifiquem la llei de turisme i, bàsicament, el que intentem és donar solució a un problema i és que, bé, a una illa, a més a més, com la nostra on sabem doncs que l'activitat arqueològica és molt intensa, ens trobem que moltes vegades els arqueòlegs no poden fer activitats de guiatge en els jaciments arqueològics per mor del privilegi o dels drets que tenen els guies turístics, i a nosaltres ens semblava que era molt coherent i lògic

excloure aquestes feines de caràcter més acadèmic del que seria el guiatge turístic. I per això em sembla que és una cosa, és una proposta que pot concitar l'acord de tots els grups i, per tant, els demanaria que, més enllà de decidir... doncs bé, de quin grup ve aquesta esmena, la votem no la votem, què vaig votar en comissió?, doncs que es mirin amb bons ulls aquesta transacció que els propòs perquè em sembla que està en uns termes que poden ser acceptables per tothom.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, RGE núm. 6720.b), 6720.c), 6720.d), 6720.e), 6720.g), 6720.h), 6720.i) i 6720.m), i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom, de nou. I avui pot ser un dia històric, avui podem obrir el camí per garantir un dret que cada dia es troba més allunyat de les nostres illes, avui podem evitar que viure al paradís de la Mediterrània es converteixi en un infern d'infrahabitatge, de furgonetes per entrar a viure i (...) a 500 euros. Avui pot ser el dia que diguem alt i clar que sense límits no hi ha futur.

(Se sent un renou de fons intel·ligible i alguns aplaudiments)

El dia en el qual diguem que ja n'hi ha prou, el dia en qual diguem que els nostres recursos no donen abastament, el dia en el qual diguem que els nostres drets estan per sobre dels seus beneficis i el dia en el qual acomplim la nostra Constitució i l'Estatut d'Autonomia. El nostre article 22 de l'Estatut d'Autonomia ens posa un deure molt clar a totes i a tots, diu textualment: "Les administracions públiques de les Illes Balears garantirán el dret d'accés a un habitatge digne dels ciutadans de les Illes Balears". Aquí no som davant d'una regulació d'una activitat econòmica quelcom som davant d'una cosa molt més important, defensam un dret humà, el dret de l'accés a l'habitatge davant l'emergència d'una nova activitat que l'està posant en risc.

Us deman que feu una reflexió important, penseu en els vostres fills i filles, en el jovent d'aquestes illes, jovent que avui se sent expulsat dels seus barris i pobles i fins i tot de les illes, que no es pot emancipar i que, amb els sous de misèria, la seva precarietat, no pot independitzar-se o tenir una vida digna independent. També tenim famílies que veuen com en la renovació del seu contracte de lloguer han de cercar un lloc per mudar-se davant l'increment descontrolat i estratosfèric del preu de lloguer a Eivissa i a Palma, o els greus problemes que tenen les persones que han vingut durant anys a fer la temporada i que ara no troben un habitatge digne o que puguin pagar, treballadors sense sostre.

Davant d'aquesta realitat hem de cercar solucions i aturar-ho. Cada dia els barris del centre de Palma i els pobles costaners d'Eivissa ja han estat buidats de la seva gent, per definir això utilitzem la maleïda paraula coneguda com "gentrificació"; també han estat buidats dels seus comerços de tota la vida, i per a això utilitzem el concepte de "turistificació". Poc a poc una marea humana, cada any més forta i més gran ens roba la fisonomia dels nostres carrers i ens allunya terra endins, més enfora. Totes les nostres illes es converteixen en un gran hotel, un altre concepte que hem inventat en aquestes illes, el d'"hotelització". És aquest el panorama que volem ara i per a futures generacions?

Des de Podem diem, clar i alt, no. Podem no demana aturar el turisme, ni prohibir tot el lloguer de vacances, demana mesures estrictes i clares: zones d'emergència d'habitatge. Tothom coneix la impossibilitat de llogar un habitatge a molts de barris o a localitats senceres a algunes de les nostres illes. Hem pogut veure com l'illa d'Eivissa ha estat protagonista en els mitjans estatals pels problemes d'habitatge, ja no parlam dels mitjans de les nostres illes.

Aquest mapa que mostraré a continuació mostra clarament com afecta, per una banda tenim que no hi ha cap oferta per menys de 650 euros a la zona del Sindicat i a l'altra costat veiem com clarament està ple d'oferta de pisos turístics Airbnb. Això és el que volem?

Això tothom ho sap i es diu emergència d'habitatge, o per ser més correctes emergència a l'àmbit de l'habitatge. D'una manera més planera, no hi ha llars per a la gent d'aquí, només per als turistes. Avui també els mostraré una portada d'*El Jueves* que reflecteix perfectament això: "Alquileres para los turistas (y para ti no) -Papá, ¿cuándo podremos volver a casa?, -cuando pase el verano, hijo..." Volem això? Des de Podem diem no.

També el que defensa "Ciutat per a qui l'habita, no per a qui la visita" ens trasllada el mateix missatge.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Aquest lloguer de vacances que avui és il·legal s'ha de treure dels barris hotel, la "turistificació" no pot buidar els centres històrics, no pot buidar les zones costaneres de la seva gent, no pot fer fora la gent que viu en aquest arxipèlag. L'emergència d'habitatge no la inventa Podem ni cap moviment social, és una cosa que tothom reconeix. Només demanam que es posin solucions davant d'aquesta emergència que afecta un dret humà tan important i fonamental recollit a la Constitució Espanyola, a l'Estatut d'Autonomia i a la Declaració de Drets Humans.

L'objectiu de Podem és únicament recollir una solució per a aquest problema que tothom reconeix i que és un drama que viu molta gent, o prohibim els lloguers turístics en edificis, prohibim plurifamiliars a tot arreu i ho fem respectar o declarem l'emergència d'habitatge al centre de Palma i a l'illa d'Eivissa. Per a Podem no hi ha una altra solució i, per això, hem presentat dues esmenes que van en aquest sentit i que encara queden vives, la seva definició i declarar Eivissa i Palma zona d'emergència d'habitatge.

Aquesta situació no pot durar més, és la realitat de la nostra gent que ho pateix allà fora, ho pateixen de l'altre cantó de Palau Reial, el barri que avui ens acull, si és que encara queden veïns.

En aquests dies la Federació d'Associacions de Veïns de Palma ha presentat aquest manifest on es demana que es prohibeixi el lloguer en plurifamiliars i portarà una iniciativa al Ple de l'Ajuntament de Palma aquest mes de juliol per prohibir els lloguers en plurifamiliars.

Ho tenim molt clar, prohibició en edificis a tot arreu de les Illes, perquè aquest govern no volia ni parlar de zones d'emergència d'habitatge amb conseqüències reals com la prohibició del lloguer turístic. Entre escollir els beneficis d'uns per sobre dels drets de tots i totes sempre escollim els drets humans i mai el benefici d'uns pocs. El Govern ens ha fet escollir i avui votarem per allò que és més respectuós per als drets de totes i tots.

Sobre el que s'ha incorporat a aquesta modificació de la llei, comentar diversos aspectes. Hem aconseguit, com ja han comentat diferents portaveus, dues excepcions culturals i de supervivència de les quals ens sentim molt satisfets, que és la possibilitat de llogar la casa pròpia, amb un màxim de seixanta dies, per beneficiar-se de les rendes de turisme per poder pagar la hipoteca o per complementar la renda familiar en aquests temps de precarietat. Però el més important vendrà l'endemà de l'aprovació d'aquesta llei, perquè Podem demanarà que aquesta llei s'acompleixi, s'acompleixi en cada un dels seus articles, demanem cada dia més inspecció i més control.

Ens trobam molt contents de les sancions, fins a 400.000 euros per a una plataforma web com Airbnb, que genera milions d'euros de beneficis a l'any no serà molt, però ja és una gran passa que valoram positivament, per comercialitzar el lloguer il·legal. Però volem que al Govern mai no li tremoli el pols i que apliqui amb tota bel·ligerància aquesta llei.

També estam molt satisfets d'haver introduït una mesura que volem veure desenvolupada a la llei d'habitatge per a aquells que han estat multats per lloguer il·legal, volem que aquesta oferta il·legal passi a solucionar la nostra gran crisi d'habitatge, i així, que el 80% de la multa pugui ser commutada per dedicar a lloguer social l'habitatge llogat il·legalment a turistes. Això permetrà expandir el parc de lloguer social que és essencial a les nostres illes, una petita gota en un gran mar.

Avui Podem vol fer una crida a la ciutadania de les Illes, hem introduït la possibilitat de denúncia individual dels veïns i veïnes contra l'oferta il·legal i volem demanar a la ciutadania que s'impliqui a fer complir aquesta llei, que denunciï per garantir el dret a l'habitatge, d'una forma anònima. Fins ara no és anònim fer les denúncies, Sr. Borràs.

Podem vol fer una crida al Govern perquè sigui diligent en la expansió de la seva inspecció i que faciliti les denúncies individuals i sobretot que conclogui el protocol amb altres administracions per enxampar l'oferta il·legal, que hi hagi una base de dades on Hisenda estatal, administracions locals i l'administració autonòmica pugui adonar-se de quan es produeix una oferta turística il·legal o situacions tan

surrealistes, valgui l'expressió, com la casa xalet pastera del meu poble a Sant Antoni de Portmany, on més de cent persones vivien i l'administració, en aquest cas l'ajuntament, no havia comunicat a cap administració res de res.

Si lluitem tots i totes a l'una com a societat des de les administracions i des del carrer podem refredar la pujada sense límits dels preus de lloguer i tornar a una situació on hi hagi llar per a la nostra gent.

Per a Podem aquesta llei juntament amb altres lleis, com la llei d'urbanisme de les Illes Balears i la llei d'habitatge, han de ser claus en aquesta legislatura per acabar amb la problemàtica de l'habitatge. Per què són tan importants per a Podem i per a la ciutadania aquestes tres lleis que hem comentat? En aquest sentit, trobam quatre aspectes claus: el primer seria el dret a l'habitatge que he desenvolupat anteriorment. El segon, és la protecció del territori, i en aquest sentit dir que avui hi ha dues coses que encara ens enriqueixen, la primera d'elles és que els PTI i els PIAT encara no estaran limitats i això de facto obre la porta a expandir les places turístiques, una situació que ens fa molta por, els nostres recursos no donen per a més i el Govern encara no vol aturar el creixement incontrolat, però volem permetre que s'incrementi el nombre de places en la seva revisió.

Per una altra banda, tothom ha pogut aquests dies llegir a la premsa o veure als mitjans de comunicació titulars com "L'aeroport d'Eivissa rebrà aquesta setmana 311.798 viatgers en 2.217 vols", és a dir, 50.000 persones per dia. "L'aeroport de Menorca segueix guanyant passatgers, juny tanca amb un 7,6% de visitants" o "Gairebé 500.000 persones -repetesc, gairebé 500.000 persones- passaran per l'Aeroport de Son Sant Joan aquest cap de setmana". Amb aquestes dades hem d'afegir les persones que arriben en vaixell i creuers i també tenir les nostres carreteres saturades. Podem parlar de turisme sostenible? Des de Podem ho tenim clar, parlem de turisme insostenible. Les nostres illes no poden créixer més i no poden rebre més turistes sense que tot això ens afecti tant als residents com als propis turistes.

També ens preocupa d'aquesta llei que es permetrà la comercialització d'estades turístiques en sòl rústic, una situació que encara no entenem, una situació que permet l'especulació en aquest sòl. Hem vist com durant aquests darrers anys les llicències d'aquesta modalitat han crescut desorbitadament, anys enrere s'han donat llicències turístiques sense tenir la cèdula d'habitabilitat. Com és possible? Idò, alguns partits que estan o han estat governant ho han permès. La llei ho ha permès i aquesta ho permetrà, perquè no s'ha volgut tombar aquesta il·legalitat. Podem ja va reclamar en la seva moció sobre turisme sostenible la moratòria de llicències mentre la llei no estigués aprovada, lamentablement no va ser acceptat aquest punt amb la consegüent multiplicació de sol·licituds.

Un tercer aspecte fonamental, i que va juntament amb els anteriors, és el canvi de model econòmic. Realment aquest govern i la ciutadania pensa que amb aquesta llei es facilitarà deixar de dependre del monocultiu del turisme a les nostres illes? La resposta és clara i contundent: no. Hem d'articular mecanismes i altres polítiques econòmiques que no ens facin

dependre absolutament del turisme per a moltes illes i persones que hi habitam.

Per què moltes persones i famílies es veuen amb la necessitat de llogar casa seva? Completar rendes? Hem de lluitar per tenir un treball digne a les nostres illes on la temporalitat, la precarietat, les condicions de feina i els salaris de misèria quedin en el record de tothom. Hem de treballar per un repartiment de la riquesa que es genera a les nostres illes.

Ja per acabar, ens queden, entre altres, tres esmenes que voldria comentar molt ràpidament, una és que sigui tota la comunitat, per votació i per unanimitat, que permeti o no permeti la comercialització de les estades en plurifamiliars. Un dels problemes que comporta el lloguer de vacances en aquesta tipologia d'habitatge són problemes de convivència, com ja s'ha comentat, entre els turistes i els residents, hem de garantir aquest dret de les persones que habiten a casa seva.

L'altra esmena, també molt important per a nosaltres, és que per evitar l'especulació que l'habitatge que sigui per comercialitzar demostrï el seu titular una adquisició de deu anys enrere. Entenem que avui per avui es compren edificis molt antics i, per tant, aquesta mesura que es prendrà no servirà per a res.

Per últim, hem demanat l'habilitació de la policia local per habilitar-la com a personal inspector a l'hora d'aixecar actes.

Demanam a la resta de grups polítics que ens votin aquestes esmenes i quedem pendents de la seva votació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Passam al torn de rèplica. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Molt bé, president. Sr. Castells, que ha començat plantejant el tema, jo en gran part puc estar d'acord amb vostè, i nosaltres hem dit per activa i per passiva que volíem que es regulàs, és a dir, que existeixen riscos? Sí. Què té avantatges? Sí. Què s'ha de regular? Efectivament. Nosaltres estam totalment d'acord que això s'ha de regular, mai no ho hem negat, però és clar, nosaltres volem que sigui una regulació realista i possible.

I amb el que no puc estar d'acord amb vostè de cap manera, Sr. Castells, és que aquesta llei sigui l'única resposta, no, hi ha altres respostes i hi ha altres alternatives a aquesta regulació. Lògicament podem discrepar políticament, només faltaria, però, en general, no puc acceptar el pensament únic, només aquesta llei és la resposta, no, aquesta és una de les respostes. Jo crec que no és resposta per a res, sincerament ho dic.

I li diré, per què hem dit com en Bauzá? Perquè l'efecte immediat d'aquesta llei és la moratòria, això és l'efecte, i ho ha

dit el conseller, l'efecte immediat d'aquesta llei és la moratòria, és a dir, la prohibició. I no em val això de l'administració local que habilita les administracions, no, vostè té la companya de Formentera molt a prop i Formentera amb la llei anterior ha fet un reglament, exercint les seves competències. Per tant, marge de maniobra n'hi havia sense aquesta llei, als efectes del que vostè em plantejava.

Deim que és com en Bauzá perquè, en definitiva, és pura prohibició l'efecte immediat d'aquesta llei. Li diré... és clar, els de Podem ens fan aquí un discurs, una consigna, però s'haurien de plantejar com així ens trobam en aquesta situació d'habitatge quan el que tenim regulat i aprovat és la prohibició, aquesta és la realitat. Perquè la realitat és que el lloguer turístic en plurifamiliars avui en dia a les Illes Balears està prohibit, fa cinc anys que està prohibit i, què ha passat en aquests cinc anys? Que hi ha aquest problema d'habitatge.

Per tant, com bé deia el Sr. Castells, la prohibició no és la solució, la prohibició no és la solució i el que vostès fan, el que vol fer Podem d'una manera més intensa i el que vostès fan amb aquesta llei és prohibir. En el futur ja ho veurem quan vengui el consell i faci no sé què, això ja ho veurem.

Li vull dir, Sr. Castells, que li he manifestat, que estam d'acord amb la seva esmena al tema dels arqueòlegs.

No acceptam, no té el nostre suport en el tema de l'esmena dels de fora d'ordenació.

Miri, el Sr. Castells i la Sra. Oliver em diuen una cosa que és que... -jo no tenc molt de temps-, però una cosa és que la llei marqui uns requisits que l'administració competent ha de fer complir, un taller mecànic ha de tenir una sortida d'emergència de tres metres? Jo no ho neg que aquesta regulació sigui perfectament possible, però no parlem d'això, vostès el que diuen és que l'ajuntament ja no té la competència per a la llicència d'activitat del taller mecànic i comprovar que faci tres metres. Aquest és el debat. Vostès estan desapoderant els ajuntaments de la seva capacitat de zonificació, jo no els dic que no posin un requisit, jo no els ho dic, Sra. Oliver, que no posin l'intercanvi de places. Nosaltres diem, reiteram, ho he dit, estam a favor de l'intercanvi de places, és la manera de contenir l'oferta, però això no vol dir que l'ajuntament no pugui zonificar.

I li diré, Sra. Oliver, els ajuntaments tenen urbanísticament terrenys en teoria classificats com a àrea de transició de creixement molt més metres dels que realment poden créixer, d'acord amb el Pla territorial, i no hi ha cap problema. A vostè li preocupa unes coses que no existeix cap problema i que urbanísticament funcionen de la manera que nosaltres defensam, no funciona com vostè diu, que hi hagi els metres exactes, les places exactes. No, és que vostè fa un plantejament absolutament equivocat i que no funciona en els altres àmbits del dret administratiu.

Al Sr. Aguilera només li ha faltat un terme, que és el terme que li va, allò com diuen, *como anillo al dedo*, que és la "turismofòbia". Això és el que vostès són perquè a comissió vostè es va llevar la careta un moment d'això, de vehemència, que vostè té de tant en tant amb (...)inclosos, i ens va dir el que

realment pensava i el que realment pensa, *Diari de Sessions* a vostè que li agrada tant mostrar papers, *Diari de Sessions*, “canvi de model econòmic de les Illes Balears, no podem deixar que el turisme sigui el motor central”, no és que vulguin diversificar és que no volen que el turisme sigui el motor central de l’economia a les Illes Balears. Però, com bé deia el Sr. Font, alternativa? Cap, cap. I si no és el turisme el motor central de l’economia de les Illes Balears, què ho serà?

I el que ja m’ha fet moltíssima gràcia és que vostè ja ha posat noms i cognoms a qui rebrà la sanció. Això, diguem, això ja és el *no va más*, vostès ja saben a qui han de sancionar amb la seva multa de 400.000 euros. Això es diu *ad nominem*, això és un vestit a mida per a determinades persones. Això a altres bandes es diu urbanisme a la carta.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Bueno, comentar primero al Sr. Aguilera que nos ha hecho una descripción de la realidad de la falta de vivienda en Ibiza y en Palma, desde Ciudadanos nos preguntamos si Podemos se ha dado cuenta que lleva dos años gobernando en el Consell de Ibiza, en Palma y apoyando un gobierno y ¿qué ha hecho para que no exista esta falta de vivienda? O sea, yo creo que ustedes han un poco dado la vuelta al sentido común, en principio son los ciudadanos los que se quejan y los políticos los que resolvemos. Aquí el Sr. Aguilera parece que es el que se quejan los políticos y la culpa la tiene los ciudadanos de que las cosas no salgan.

También me gustaría comentar que llevamos dos años donde propuestas para que exista oferta de vivienda de larga estancia no se ha puesto ninguna encima de la mesa todavía para la promoción de esta oferta, bueno sí, una, que se aprobó en Pleno y que la propuso Ciudadanos, que es la disminución del IRPF. Yo creo que ya va siendo hora de que se hagan propuestas serias y que los políticos se dejen de quejar de la realidad, cuando somos los políticos los que la tenemos que solventar.

Solamente comentar que para Ciudadanos esta ley tendría que haber sido una ley mucho más sencilla, tendría que haber sido una ley que se basara en la calidad, que se basara en la convivencia y que se basara en... nosotros sí que hemos apostado desde el principio que se empezara con unas plazas por municipio, porque el problema que hay es que no sabemos qué realidad tenemos en cada municipio. Por lo tanto, sí que consideramos que en un principio poner un límite de plazas que tendrían que decir los ayuntamientos, pero creo que nosotros discrepamos un poco en cómo tiene que ser este límite de plazas, nosotros creemos que es importante que se atenga en este límite de plazas a la actividad como se está desarrollando

y qué implicación tiene en cada municipio, además de hacer caso a la demografía del municipio.

Y luego por último comentar que, sinceramente, sí que estoy de acuerdo con en el resto de los grupos de la oposición que creemos que esta ley si se aprueba va a ser una tragedia para los ciudadanos de Baleares y lo digo en serio y lo digo con mucha preocupación, y va a ser una tragedia porque si se aprueba, los únicos artículos que van a tener vigencia durante un año van a ser el de las sanciones y ustedes lo saben. Las viviendas en plurifamiliares seguirán estando prohibidas. Esta es la regulación del alquiler turístico para plurifamiliares que nos trae hoy a los ciudadanos el pacto de MÉS y PSIB, junto con Podemos. Unos ciudadanos que llevan dos años esperando la promesa de este Govern, de una ley que regulara la actividad y hoy se llevan bajo el brazo a sus casas un regalo envenenado, se llevan una moratoria de un año y sanciones de 40.000 a 400.000 euros.

Yo creo sinceramente que es una ley que se podría haber enmendado muchísimo mejor, como ha dicho la Sra. Bel Oliver, no se han enmendado los artículos más conflictivos, donde estaba el mayor número de enmiendas, sí que se ha enmendado en todos los artículos más superfluos.

Nada más, solamente comentar que, bueno, esperemos que este Govern entre en razón y revise la ley antes de que se apruebe y acepte alguna de las enmiendas de los grupos y en principio de Ciudadanos.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Sí gràcies, Sr. President. Seré breu perquè no em vull reiterar en arguments que ja han exposat els dos portaveus que m’han precedit. Sí voldria dir que no és nou, ja en aquest plenari hi estam acostumats, que se’ns digui que tots els mals que es produeixen i totes les actuacions que du a terme aquest Govern vénen causats per actuacions que en el passat ha dut el Partit Popular. Aquest cas no podia ser una excepció i per suposat la regulació que avui s’està debatent i s’aprovarà, és conseqüència de la llei que va aprovar el Partit Popular. Són amb això molt poc originals.

Entenem, no obstant, que això evidentment no és així. El PP va fer una llei, va fer una regulació que en relació al lloguer turístic va optar per no permetre que es pogués dur a terme en els plurifamiliares. És una opció com qualsevol altra, vostès han decidit que es faci d’una altra manera. El que ara estam aquí qüestionant però no és la llei que va fer el Partit Popular l’any 2012, sinó que és la llei que vostès han duit a terme l’any 2017. És això que a vostès sempre se’ls oblida, que són vostès els que governen, són les seves propostes les que aquí es debaten i som nosaltres els que fem el control i fem l’oposició.

El que resulta francament curiós és que un dels grups que suposadament els dona suport, en canvi, a aquest punt que vostès consideren que és l'origen de tots els mals i que ha motivat aquesta regulació, estigui curiosament defensant la llei del Partit Popular, perquè Podem està en aquest punt defensant la llei del Partit Popular, quan demana i avui ho ha reiterat que no vol que hi hagi lloguer en els plurifamiliars.

El que no ens pareix de rebut és que se'ns digui que amb aquesta regulació se solucionen els problemes. En aquest punt he d'estar totalment d'acord amb allò que ha dit el Sr. Melià, és a dir, que tal vegada es podia millorar la regulació que es va fer en el passat? Sí, vostès estan perfectament legitimats per dur a terme aquí una nova regulació? Per suposat, que aquesta és la millor regulació possible, o l'única regulació possible? En absolut, i nosaltres discrepam que aquesta sigui la millor regulació que mereix el lloguer turístic, en una activitat que té una importància vital a l'economia d'aquestes illes.

En aquest sentit creiem que la nova regulació ni resol el problema, entre altres coses perquè no és conscient de la realitat que pretén regular. La mateixa directora general a la compareixença que va fer aquí en aquesta comissió, en aquest Parlament, va reconèixer que ignorava quina era l'oferta real que estava actualment duent-se a terme en aquesta matèria a les illes. Si no sabem exactament quina oferta hi ha, només tenim controlada la que està registrada, la que està inscrita, la que és legal, però ignoram tota la il·legal. La llei no estableix cap mecanisme per fer-la aflorar, com podem regular amb garanties aquesta activitat? Com podem fer una regulació des del sentit comú i jurídicament viable? Entenem que vostès no ho han fet.

I en canvi sí que creen problemes, no em diguin que no crea problemes que abans no existien, perquè tot aquell lloguer que es dur a terme en habitatges unifamiliars, aquells que estaven permesos, aquells que han fet els deures, aquells que han presentat la declaració responsable, que han estat inspeccionats, que tenen tots els beneplàcits per poder fer aquesta activitat, des del moment en què la llei es publici i entri en vigor, tendran el dubte existencial de si poden continuar o no exercint la seva activitat. I això és una realitat que vostès no poden negar. Amb l'agreujant que el que sí està molt clar, ho ha dit la Sra. Ballester, és que si hi ha algun dubte, l'administració actuarà i actuarà com? Sancionant i com ho farà? Amb totes les presumpcions al seu favor i amb tota la indefensió cap als que desenvolupen aquesta activitat.

I no em diguin que soluciona tots els problemes i que és una llei clara, perquè per exemple només avui amb tots els grups que han intervingut, jo encara no tinc clar si la llei estableix o no estableix un sostre de places. Per al Sr. Vicepresident està claríssim que hi ha sostre de places, per a la Sra. Tur en absolut es planteja un sostre de places. No sabem quines són les places que entraran dins aquesta borsa, si són únicament les que estan legals, si entraran unes altres. No sabem si aquesta borsa només s'integrarà per les places que estan actualment legalitzades, autoritzades o com ho vulguin dir, com serà possible donar una nova alta? Com es podrà una nova declaració responsable quan això sigui possible, si no hi ha alguna altra baixa? No és establir un sostre molt limitatiu aquest? A mi sincerament no m'ha quedat gens clar.

En definitiva, creiem que la llei deixa moltíssims temes oberts, en una matèria que és força important i com ha dit la Sra. Ballester i hi estam totalment d'acord, al final seran els ciutadans de Balears i les famílies, les economies domèstiques les que patiran les conseqüències d'aquesta llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Perelló. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. Sostre de places, articles 85, 88 i següents de la llei, vull dir, és que la llei és clara en aquest aspecte, nosaltres creiem que queda clar aquest intercanvi, està expressat a la llei, si vostè la llegeix ho comprovarà, que hi ha aquest intercanvi de places. I per tant, la conseqüència d'aquest intercanvi de places és que no hi pot haver noves altes sense haver-hi baixes i per tant, d'aquesta manera queda configurat un sostre.

Sense llevar el paper dels PIAT. Nosaltres ho hem debatut diverses vegades, de fet en ponència, que per a nosaltres el paper dels PIAT és imprescindible perquè és el que garanteix que aquest model pugui durar. Els PIAT són els instruments que els consells insulars realitzaran un estudi i podran determinar quina és l'oferta que hi pot haver.

Podemos ens demana a les seves esmenes, diu que volen una conseqüència real i la conseqüència real que demanen és la mateixa que preveu la llei, per tant, és un debat també que hem tengut varies vegades en ponència, en públic i en privat. Vull dir que tot aquest tema de l'emergència d'habitatge, al final l'únic que suposa és que no es puguin donar d'alta, que preveu la llei, fins que no es faci la zonificació. Al final és un tema en certa manera de confiança, com hem parlat diverses vegades. Des de MÉS per Mallorca, per exemple, no acceptam dir-li a l'Ajuntament de Palma allò que ha de fer, perquè confiam completament amb l'equip de govern de Palma, que ha demostrat molt de seny per cert, amb la moratòria que han fet fa uns dies d'hotels en el centre de Palma.

Amb l'aprovació de la llei no es podran donar d'alta ni unifamiliars, ni plurifamiliars, ni en sòl rústic, ni en sòl rústic protegit, fins que s'estableixin les zones que són aptes, i nosaltres confiam en les institucions insulars i municipals per definir quines són aquestes zones. I el que no podem pretendre, ja ho he dit a l'anterior intervenció, és que una llei sectorial turística resolgui el problema d'habitatge, el que hem de fer és pactar una llei d'habitatge que resolgui o que intenti resoldre el problema de l'habitatge, el que hem de pactar són unes mesures urbanístiques que contenguin la pressió que tenim damunt el sòl rústic, no per voler que la llei turística solucioni tots els problemes, com podria solucionar, no sé si era la Sra. Oliver, el problema de l'educació, el model turístic que tenim i el model social que tenim, sortia fa uns dies, fa que durant el curs

s'incrementi brutalment el nombre d'alumnes i evidentment això és una conseqüència del model turístic i social que tenim. No podem pretendre que la llei turística solucioni tots aquests problemes.

La llei turística fa allò que nosaltres creiem que ha de fer, una contenció..., una regulació per una part del lloguer turístic i una contenció en general no només de lloguer turístic, sinó de totes les places turístiques, una contenció i una tendència al decreixement de places turístiques que creiem que és necessària.

Per part nostra res més. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Bel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. Respecte de les esmenes de Podem que queden vives, no he fet cap comentari a l'anterior intervenció, comentar que una que al seu entendre és molt important, la d'emergència d'habitatge, a mi m'agradaria fer-hi unes consideracions. La primera és que no hem vist cap proposta de definició d'aquest concepte, que tots podem tenir la idea, però que no s'ha especificat i definit, no només no s'ha fet aquesta definició, sinó que tampoc no tenim els efectes, més enllà dels que proposen amb una altra esmena, on diu que duria aparellada la prohibició de plurifamiliars a un àmbit com és Eivissa, tota l'illa i Palma. Qüestió amb la qual nosaltres no estam d'acord, no?

Estam d'acord amb el concepte, amb la necessitat possiblement i que s'ha de treballar el contingut i, repetesc, els efectes, perquè només fer una declaració i res més ens sembla absolutament buit. També entenem que no és aquesta la llei per tot allò que s'ha dit per part de les persones que han parlat abans que jo, que aquesta llei no pot resoldre molts de problemes que hi ha a molts altres àmbits, aquest evidentment i malauradament tampoc.

Tot i això vull reivindicar i tornar dir que nosaltres som ben conscients que hi ha un problema enorme d'habitatge, un problema molt greu i que, per suposat, volem posar-hi solució, solucions que són transversals, fins i tot no només són d'una pròpia conselleria, la d'Habitatge, sinó d'altres conselleries, de l'administració de l'Estat i també com no, d'aquesta comunitat, no ho dic per donar feines als altres i no fer la nostra. En aquest sentit ha estat d'acord que alguna llei, la d'habitatge que és allò natural, hagi de definir aquest concepte, especificar els efectes que tenguí aquesta declaració i establir tot un mecanisme.

Així amb aquesta indefinició, perquè no hem vist cap proposta més enllà de dir que s'ha de definir, ens sembla que no té sentit i posar-ho i fer tant d'èmfasi en una qüestió que queda absolutament a l'aire, tota vegada que tant l'Ajuntament de Palma com el Consell d'Eivissa tenen tota la potestat, tenen potestat per prohibir aquella modalitat que pensin que s'ha de

prohibir, si és la de plurifamiliars, si és la d'habitatges aïllats, la que sigui, tenen la potestat per fer-ho. Llavors nosaltres no estam d'acord que aquest Parlament trepitgi competències d'altres institucions i no hi donarem suport. Altra cosa és que aquestes institucions exerceixen una altra potestat que tenen, la iniciativa legislativa, que ho facin, en podem parlar i veurem si se'ls pot donar suport o no.

També entenem, com deia també el Sr. Josep Castells, i a mi m'ha agradat la seva intervenció, estam parlant de coses contraposades. Jo també de qualche manera ho havia pensat i estam cercant aquest equilibri que vostè ha detallat una mica més, i dins aquesta contradicció, volem encaixar, a part de tota la part d'habitatge que jo crec que no hi té cabuda, qüestions d'economia col·laborativa amb qüestions d'indústria pura i dura, per dir-ho, i aquest encaix és complicat i difícil. Però bé, jo crec que amb aquesta llei d'alguna manera podem començar a veure si aquest encaix que nosaltres hem proposat pot anar bé.

Totalment d'acord, aquí tenim un sostre de places, hi ha un número definit, ho han dit abans altres persones que m'han precedit en la paraula i cada una de les illes encara pot modificar, quan faci el PIAT o el pla territorial, aquest nombre. Jo crec que anar més enllà de tot això és una altra vegada trepitjar aquestes competències.

Respecte de les esmenes del Partit Popular, la majoria són de supressió. Jo no entenc com és que segueixen amb aquesta postura de defensar la Llei 8/2012, que amb tots els efectes que ha tengut, que n'ha tenguts, evidentment amb aquesta especial modalitat de lloguer jo crec que ha estat un fracàs tremend, un fracàs que nosaltres ja vàrem dir en el seu moment, un fracàs que jo no entenc com és que es vol persistir en aquest fracàs.

Jo per acabar diria que aquesta llei regula el més important, la nostra principal indústria que és el turisme, i necessita d'una regulació, no és un caprici, no són ganes de fer una carrera d'obstacles, no són ganes de molestar ningú. És necessitat, perquè ho veiem sortint al carrer, d'una regulació perquè tothom que vulgui fer aquesta activitat, la pugui fer amb seguretat i amb garanties.

Abordam amb aquesta modificació una qüestió que nosaltres vàrem reiterar varies vegades quan es va fer la Llei 8/2012 i que va ser total i absolutament ignorada. És aquesta la millor regulació? Nosaltres pensam que és una regulació bona, però no és l'única, evidentment que no és l'única, és una regulació bona i aquí tampoc s'acaba el món i podem estar tots, nosaltres també estarem atents, així com es desenvolupa aquesta llei per veure si realment s'aconsegueixen els objectius que nosaltres ens hem marcat, per tal que es pugui dur a terme aquesta activitat. Jo vull deixar clar que aquí no ens mou d'altre interès que el general, que és la millora de la nostra principal indústria i activitat econòmica i sobretot també el benestar dels ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies. I per això seguirem fent feina.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, en resposta ràpida al Sr. Melià i a la Sra. Perelló, jo no he dit..., o si ho he dit ho rectifico, que consideri que aquesta és l'única llei possible, evidentment n'hi ha d'altres, jo del que parl és d'equilibri. És a dir, entre els diversos valors que tots veiem que cal tutelar, jo crec que calia un equilibri i crec que aquesta llei l'aconsegueix, ja ho he dit, amb prudència. I em fa l'efecte que les alternatives que vostès posen sobre la taula no són tan equilibrades i desprotegeixen alguns dels valors més importants que jo he posat sobre la taula. Per tant, no és l'única solució, però és una situació d'equilibri, és una solució d'equilibri i que a nosaltres ens sembla que en el moment en què estam és l'equilibri adequat.

I pas a respondre al Sr. Aguilera, la veritat és que ha dit moltes coses, el primer que li diré és el sostre de places, escolti, aquesta llei estableix un sostre de places, diu com resulta el sostre el sostre de places. I li diré que és la primera vegada que s'inclou en el sostre de places, totes les places del lloguer de vacances. Per tant, jo crec que a vegades vostès cerquen un conflicte en coses que realment, potser no de la manera que vostès voldrien, però que a la llei ja estan resoltes.

Igual que ha dit que el Govern no vol delimitar les zones d'emergència d'habitatge. Jo crec que aquesta també és una explicació molt esbiaixada del que vol el Govern. El Govern el que vol, amb el nostre suport incondicional en aquest punt, és que això ho facin els consells, això ho facin els consells que són les administracions que ho han de fer.

Miri, jo li podria dir que voto a favor de les seves esmenes 6720.g) i h), les famoses esmenes aquestes que la premsa els ha donat tant de ressò de l'emergència d'habitatge, m'agradaria saber si els companys de la premsa les han llegides, jo ara les llegiré, no es preocupin...

(Remor de veus)

..., jo podria dir-li que hi voto a favor, sap per què li podria dir que hi voto a favor? Perquè miri, fa referència a Eivissa i fa referència a Palma. Em rento les mans! Però no ho faré, no ho faré perquè no vull que el dia de demà aquest Parlament pugui decidir el que ens toca decidir a Menorca, hi ha coses que toca decidir a Eivissa i hi ha coses que toca decidir a Palma, i vostè ve aquí, es presenta com el defensor de la justícia d'habitatge, com deia, malauradament amb el suport de la premsa, perquè és clar, evidentment, bé, vostè... es fan ressò de les seves declaracions i potser no s'han fixat com defineix vostè aquesta emergència d'habitatge a les seves esmenes, i si això és aplicable, perquè jo considero que més que el defensor de la justícia d'habitatge són els defensors de presentar esmenes que queden molt bé, però que són inaplicables.

I el que ara li diré, miri, odio dir-li-ho, perquè més aviat els ho diuen altres grups, però presentar esmenes que queden bé,

però que són inaplicables, té un nom, que és populisme. I nosaltres en això no hi entrem, en això no hi entrem.

(Remor de veus)

I per què faig aquesta afirmació tan dura? La veritat és que la Sra. Oliver, a mi m'ha agradat molt perquè ella ho ha dit amb el tacte i elegància, i ja veuen que jo no soc capaç d'aquesta mesura...

(Remor de veus)

... però... no, home, és clar, vostès, a la seva esmena 6720.g) diu: "S'establirà reglamentàriament la definició d'emergència d'habitatge". Nosaltres no sabem què és l'emergència d'habitatge, d'acord!

Després diu que... a l'esmena següent, diuen que "A causa de la situació d'excepcionalitat que pateix l'illa d'Eivissa, es declara zona d'emergència d'habitatge". O sigui, ho definim reglamentàriament però a la llei ja diem que això és una zona d'emergència d'habitatge, i el Consell d'Eivissa i els ajuntaments ja decidiran quines mesures han de prendre; o sigui, no sabem ni quines són del consell, ni quines són dels ajuntaments, i vostè diu que, reglamentàriament, reglamentàriament es defineixi una cosa que pot afectar, per exemple, el dret de propietat. Escolti, això no es pot incorporar a la llei, això no es pot incorporar a la llei perquè, miri, quasi li diria que fem un favor votant en contra d'aquestes esmenes, perquè això incorporat a la llei no va enlloc i el que faria és dificultar moltíssim la viabilitat d'aquesta llei.

Per tant, per això mateix jo he volgut despullar el mite aquest de l'emergència d'habitatge perquè em sembla que aquí, jo li he dit moltes vegades, ja no som a la plaça del 15M, aquí som al Parlament i hem de venir a fer propostes que puguin prosperar...

(Remor de veus)

..., que puguin prosperar i que puguin arribar a bon port.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Això..., no, no em preocupa gens, perquè jo, jo...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... a mi no em preocupa gens.

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, senyors diputats!

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Escolti, a mi, Sra. Camargo, això no em preocupa gens i si a mi m'ha de preocupar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... a vostè li hauria de preocupar que l'article 49, eh...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... quedi tal com està.

Bé, escolti, bé, digui'm, Sr. President, és que joestic en ús de la paraula, no?

(Algunes rialles, remor de veus i alguns aplaudiments)

Ah, és que jo pensava que...

EL SR. PRESIDENT:

No entrin en debat, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Home, perdoni, com que no entri en debat? Clar que entro en debat, home! A mi el que em preocupa, si m'he de preocupar perquè m'aplaudeixi aquesta bancada per dir una cosa que he dit mil vegades aquí, per tant no tenc cap problema per tornar-los-ho repetir, a vostè potser li hauria de preocupar que l'article 49 de la llei quedi igual que està ara, fent pinça vostès amb el PP.

Perquè els aplaudiments, els aplaudiments...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... no van enlloc, els aplaudiments no van enlloc, però el que votem aquí, eh, els aplaudiments i les esmenes fetes de qualsevol manera no van enlloc, però el que votem aquí sí que va enlloc i sí que afecta la vida de les persones i, per tant, crec que tots hauríem de votar amb molta consciència.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

(Remor de veus)

Senyors diputats, per favor, guardin silenci!

Té la paraula, Sra. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. A veure si es calmen algunes persones de les que tenim avui. Abans de fer la rèplica o resposta a la rèplica dels portaveus, voldria comentar que acceptem l'esmena de Gent per Formentera-PSOE, la 6664.

També acceptem l'esmena de MÉS per Menorca, 6659.

I també acceptem les esmenes de PSIB-MÉS Mallorca, la 6671, 6673 i la 6679.

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques que diu: "I d'El Pi?")

D'El Pi cap, Sr. Melià.

(Algunes rialles i remor de veus)

Ha tingut l'oportunitat durant setmanes...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor!

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... però bé, m'agradaria, mira, ja que ha començat vostè, els vull manifestar com vostè s'ha mofat de Podem i de la meva persona dins la ponència dient que volem expropiar els habitatges a la ciutadania, això és el que ha dit vostè a la ponència, davant determinades qüestions que la ciutadania conegui.

(Remor de veus)

Sí, sí, i és vera, i és vera, doncs molt bé, i com també a qualque moment em va interrompre constantment, però bé.

Una qüestió que han comentat, i el senyor... bé...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, senyors diputats, per favor, guardin silenci, que és un poquet, és un poquet *cansino* haver de suportar això, perquè faltam al respecte a l'orador.

Continuï.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, Sr. President. Hem parlat moltes vegades des de Podem que la llei d'habitatge havia d'haver estat la primera per solucionar tots aquests problemes, portem setmanes o mesos, millor dit, parlant d'aquest concepte, no hem estat capaços, i hem demanat ajuda a persones, a juristes per intentar fer aquesta definició. Hem parlat que aquest concepte d'emergència d'habitatge fos, per exemple, un percentatge de la pujada dels preus de lloguer i el salari mitjà de la família a

una determinada zona i, a més a més, vàrem demanar al Govern que ens ajudés a donar forma a aquesta definició, però al final no hem aconseguit per a ningú aquesta definició. Esperem i desitgem que a la futura llei d'habitatge hi hagi aquest concepte recollit, a més a més de totes les mesures.

Sobre qüestions que s'han comentat, dir, per exemple, que no ens fem dels nostres socis a Eivissa. Per dues vegades, el Consell d'Eivissa...

(Remor de veus)

... sí, per dues vegades el PSOE d'Eivissa ha votat en contra de prohibir els plurifamiliars, per tant aquí al final alguns companys i companyes de camí al final, doncs bé, ja està, fi,...

(Remor de veus)

... no, és obvi, però bé.

Sra. Perelló, no estam en contra dels plurifamiliars, el Govern ens ha posat en un dilema i finalment ha acceptat els 60 dies, no volem també llogar una habitació, per tant és una situació extrema.

I també, Sr. Castells, en aquesta llei que modifiquem em sembla que es va recollir una excepció de places turístiques per a la seva illa...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... ah, ja hi era, abans, no podem recollir una excepció per a l'illa d'Eivissa en aquest cas davant la situació i per a l'Ajuntament de Palma? Ah, no.

(Remor de veus)

Bé, sembla ser que les excepcions, segons, depenent del consell que sigui o de l'illa que vingui són ben rebudes i defensades fins al final.

Es podrien calmar, per favor, si em deixen acabar!

(Remor de veus)

Jo no he empenyat ningú, Sr. Font. No, no, jo esperaré que els diputats i diputades callin, igual que m'he callat jo.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sr. Aguilera, per favor.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Sí, si em deixen, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Estam contents amb aquest canvi a l'Ajuntament de Palma, amb l'alcalde, s'ha aconseguit una moratòria de places turístiques i esperem que sigui coherent i que s'unifiqui tot el centre de Palma, com demanàvem respecte d'això.

Comentar també sobre el tema d'Eivissa, del Consell d'Eivissa, no governem sols, la Conselleria de Turisme la du el PSIB i nosaltres duem la Conselleria d'Habitatge que, en principi, no té cap competència. Sí, bé, ja rigui's, rigui's, Sra. Prohens...

(Se sent una veu de fons intel·ligible i remor de veus)

... bé, el pacte, bé, al final, bé. Sí, esbufegui, Sra. Hernández.

(Remor de veus i algunes rialles)

Al final, des del Consell d'Eivissa potenciam arribar a acords amb els ajuntaments d'Eivissa i també amb el Govern perquè realment la política d'habitatge social, que cap dels partits durant dècades, pràcticament, o lustres, no han posat a l'abast de la ciutadania, i tenim la situació d'emergència que tenim.

Sra. Seijas, nosaltres no criminalitzem el lloguer turístic, em sembla que a la meua intervenció hem dit que el model actual de turisme és insostenible, no podem acceptar més milions de persones, de turistes que vinguin a les nostres platges, a les nostres ciutats, als nostres pobles, i, per tant, és una qüestió també... sí, haurem de veure si el nombre de places hoteleres és el que pertoca...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, vagi acabant per favor.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

..., és el que pertoca, també des del consell quan revisem els PIAT també demanarem la reducció de places respecte d'això, perquè és obvi que no podem continuar, per tant no ho criminalitzem. Alguns partits s'han dedicat a criminalitzar aquest instrument.

Hi ha més qüestions però ho deixarem fer aquí. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Si de cas demanaria als grups si estan d'acord que es voti la transacció de la Sra. Tur a l'esmena 6664 i del Sr. Josep Castells a les esmenes 6650 i 6659?

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, nosaltres ja ho hem manifestat, amb una del Sr. Castells, que no sé quin número té, la de fora d'ordenació no hi estam d'acord.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Sí, Sr. President, nosaltres no estam d'acord que es votin.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, gràcies. Doncs decauen les transaccions.

Doncs, passam, una vegada acabat el debat de les esmenes, passam a les votacions.

No, no, no, no, m'he equivocat ara, un momentet, no ha estat res, no ha estat res, he pitjat dues vegades.

(Remor de veus)

Ara no em va bé el botó. Ara, ara.

En primer lloc, passam a la votació de l'esmena RGE núm. 6704 del Grup Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 55 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de les esmenes RGE núm. 6706, 6689, 6700 i 6705 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

EL SR. MELIÀ I QUES:

President, demanam votació separada de la 6706.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs passam a la votació de l'esmena RGE núm. 6706. Votam.

2 vots a favor; 56 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de les esmenes RGE núm. 6689, 6700 i 6705. Votam.

2 vots a favor; 52 en contra i 3 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació conjunta...

EL SR. MELIÀ I QUES:

President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Demanam la votació separada de la 6571 i 6583.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Pedimos votación separada de la 6551, 6561, 6526, 6529, 6559, 6560 y 6571 del resto. Gracias.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

President, demanam la votació separada de la 6571 de Gent per Formentera, 6571.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, votarem d'una en una les esmenes, d'acord? Passam a la votació de la 6517. Votam.

5 vots a favor; 50 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6551. Votam.

4 vots a favor; 51 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6561. Votam.

3 vots a favor; 53 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6514. Votam.

5 vots a favor; 51 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6515. Votam.

5 vots a favor; 51 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6526. Votam.

3 vots a favor; 53 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6529. Votam.

3 vots a favor; 53 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6541. Votam.

5 vots a favor; 51 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6559. Votam.

3 vots a favor; 53 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6560. Votam.

3 vots a favor; 53 en contra i 2 abstencions.

Aquestes eren les d'El Pi, passam a votar les del Grup Mixt, Ciutadans, passam a la votació de la 6691. Votam.

4 vots a favor; 51 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6692. Votam.

5 vots a favor; 51 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6703. Votam.

5 vots a favor; 51 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 6571. Votam.

8 vots a favor; 47 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació conjunta de les esmenes 6720.d), 6720.e), 6720.f), 6720.h), 6720.i) del GP Podem Illes Balears. Votam.

8 vots a favor; 48 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6720.c) i 6720.g) del GP Podem Illes i de l'esmena RGE núm. 6576 del GP Mixt, Gent per Formentera. Votam.

9 vots a favor; 49 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6720.b) i 6720.m) del Grup Podem Illes Balears. Votam.

9 vots a favor; 49 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 6664 del GP Mixt, Gent per Formentera. Votam.

3 vots a favor; 50 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6591, 6594, 6597, 6598, 6601 i 6615 del GP Popular. Votam.

19 vots a favor; 39 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6686, 6693, 6694, 6695, 6698, 6699, 6701, 6702 i 6707 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 36 en contra i 20 abstencions.

Passam a la votació conjunta de les esmenes...

EL SR. REUS I DARDER:

President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. REUS I DARDER:

Demanam la votació separada de la 6632.

EL SR. MELIÀ I QUES:

President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Demanam la votació separada de les esmenes d'El Pi, per una banda. Dins les esmenes del Partit Popular, separada la 6614. I ja està.

Bé, si separen les del Grup MÉS per Mallorca i la del Grup Mixt.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS RGE núm. 6516, 6519, 6522, 6525, 6528, 6534, 6552 i 6553. Votam.

24 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular, primer votarem l'esmena 6614. Votam.

21 vots a favor; 31 en contra i 5 abstencions.

Passarem a votar les esmenes 5599, 6603, 6604 i 6611. Votam.

24 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar l'esmena RGE núm. 6632 del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, Socialista. Votam.

29 vots a favor; 29 en contra i cap abstenció.

Tornam repetir la votació de l'esmena RGE núm. 6632 del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, Socialista. Votam.

Bé, tornarem repetir la votació, si torna sortir empat, serà que no s'accepta l'esmena, d'acord? Votam.

Doncs, l'esmena 6632 s'entén com a rebutjada.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 6697 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

24 vots a favor; 34 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6592, 6593, 6596, 6600, 6602, 6605, 6606, 6607, 6608, 6609, 6610, 6612 i 6616 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

19 vots a favor; 36 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6520, 6523, 6524, 6530, 6531, 6532, 6533, 6535, 6536, 6538, 6539, 6540, 6542, 6543, 6544, 6546, 6549, 6554 i 6562 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.

Repetim la votació. Sí, m'he equivocat, falten les esmenes de baix. Tornam repetir la votació. Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6520, 6523, 6524, 6530, 6531, 6532, 6533, 6535, 6536, 6538, 6539, 6540, 6542, 6543, 6544, 6546, 6549, 6554 i 6562 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, i les esmenes RGE núm. 6690 i 6696 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

5 vots a favor; 32 en contra i 21 abstencions.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6685, 6687 i 6688 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 32 en contra i 24 abstencions.

Passam a la votació conjunta de les esmenes...

EL SR. REUS I DARDER:

President, president?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. REUS I DARDER:

Demanam votació separada de les dues esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a la votació de l'esmena RGE núm. 6659. Votam.

12 vots a favor; 46 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 6679. Votam.

32 vots a favor; 26 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 6671 del Grup Parlamentari Socialista i MÉS per Mallorca. Votam.

32 vots a favor; 26 en contra i cap abstenció.

La següent esmena, la RGE núm. 6652 del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, ha estat retirada.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 6673 del Grup Parlamentari Socialista i MÉS per Mallorca. Votam.

32 vots a favor; 23 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 6595 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

27 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 6650 del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Votam.

5 vots a favor; 29 en contra i 24 abstencions.

Doncs, a continuació passarem a la votació dels apartats de l'article únic del projecte de llei. En primer lloc,...

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Si pudiéramos votar por separado el primero ter, junto con el 16. Y después el uno bis junto con el 2. El resto juntos.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs, en primer lloc, passam a la votació separada del títol del projecte de llei i l'article únic, passarem a la votació del punt 1 ter i de l'article 16. Votam.

32 vots a favor; 20 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'1 bis i de l'article 2. Votam.

34 vots a favor; 19 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'article 4, 11, 13, 14 i 19 i disposició transitòria segona bis. Votam.

31 vots a favor; 20 en contra i 7 abstencions.

Doncs, passam a la votació conjunta de l'article únic, punts 9...

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

¿Presidente?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Si pudiéramos votar por separado la disposición final cero.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació conjunta dels articles únic, punts 9, 15 i 20 i disposició transitòria segona ter. Votam.

32 vots a favor; 20 en contra i 6 abstencions.

Passam votar la disposició final zero. Votam.

32 vots a favor; 22 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació conjunta de l'article únic, punts 1, 3, 5, 7, 7 bis, 8, 10, 12, 17, 18, 21, 22, 23 i 24, disposicions addicionals segona bis i segona quinquies, disposició transitòria segona, disposició derogatòria, disposició final única i exposició de motius. Votam.

32 vots a favor; 26 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'article únic, punt 6. Votam.

27 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació conjunta de l'article únic, punt 5 bis i disposició addicional segona ter. Votam.

32 vots a favor; 21 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació conjunta de la disposició addicional primera. Votam.

32 vots a favor; 21 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació conjunta de la disposició addicional segona, disposició addicional segona quater i disposició addicional segona sexies. Votam.

32 vots a favor; 26 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació conjunta de la disposició addicional segona septies, la disposició transitòria primera i la disposició final zero bis. Votam.

32 vots a favor; 24 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació conjunta de l'article únic, punts 22 bis, 23 bis i de la disposició transitòria segona quater. Votam.

32 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Doncs, es faculta els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència en conseqüència proclama aprovada la Llei de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, de turisme de les Illes Balears, relativa a comercialització d'estades turístiques a habitatges.

Com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
